

Regională
Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VX I

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

65

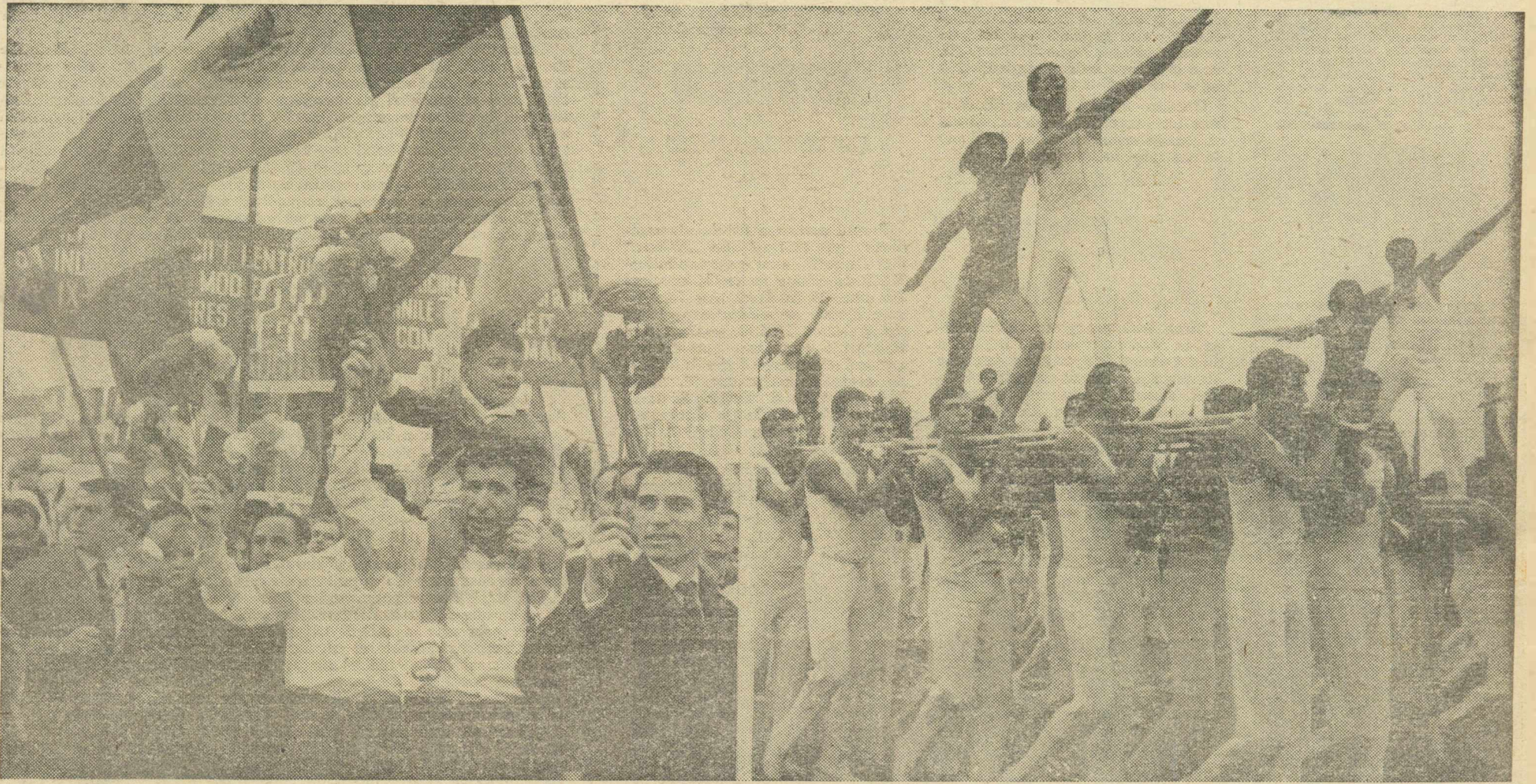
VINERI

25 AUGUST 1967

12 PAGINI

2 LEI

ZIUA DE 23 AUGUST A FOST SĂRBĂTORITĂ CU MARE ÎNSUFLEȚIRE

Milioane de oameni ai muncii din întreaga țară au înlimpinat cu mare însuflețire ZIUA DE 23 AUGUST, marea sărbătoare națională a poporului român. Trecînd în revistă succesele deosebite obținute an de an în toate domeniile de activitate, poporul român și-a reafirmat toată hotărîrea fermă de a munci cu hărnicie și abnegație pentru îndeplinirea hotărîrilor istorice trasate de cel de al IX-lea Congres al P.C.R. Aclamînd pe conducătorii partidului și statului ei s-au angajat să-și consacre și pe viitor toată energia, talentul și priceperea pentru a ridica pe noi piscuri ROMÂNIA SOCIALISTA.

București... Piața Aviatorilor, locul tradițional al marilor sărbători ale oamenilor muncii din Capitală, este dominată de o mare stemă a Republicii Socialiste România, încadrată de datele festive „1944—1967”. Deasupra tribunei oficiale este înscrisă urarea scumpă tuturor: „TRAIASCA 23 AUGUST — ZIUA ELIBERĂRII PATRIEI DE SUB JUGUL FASCIST!”.

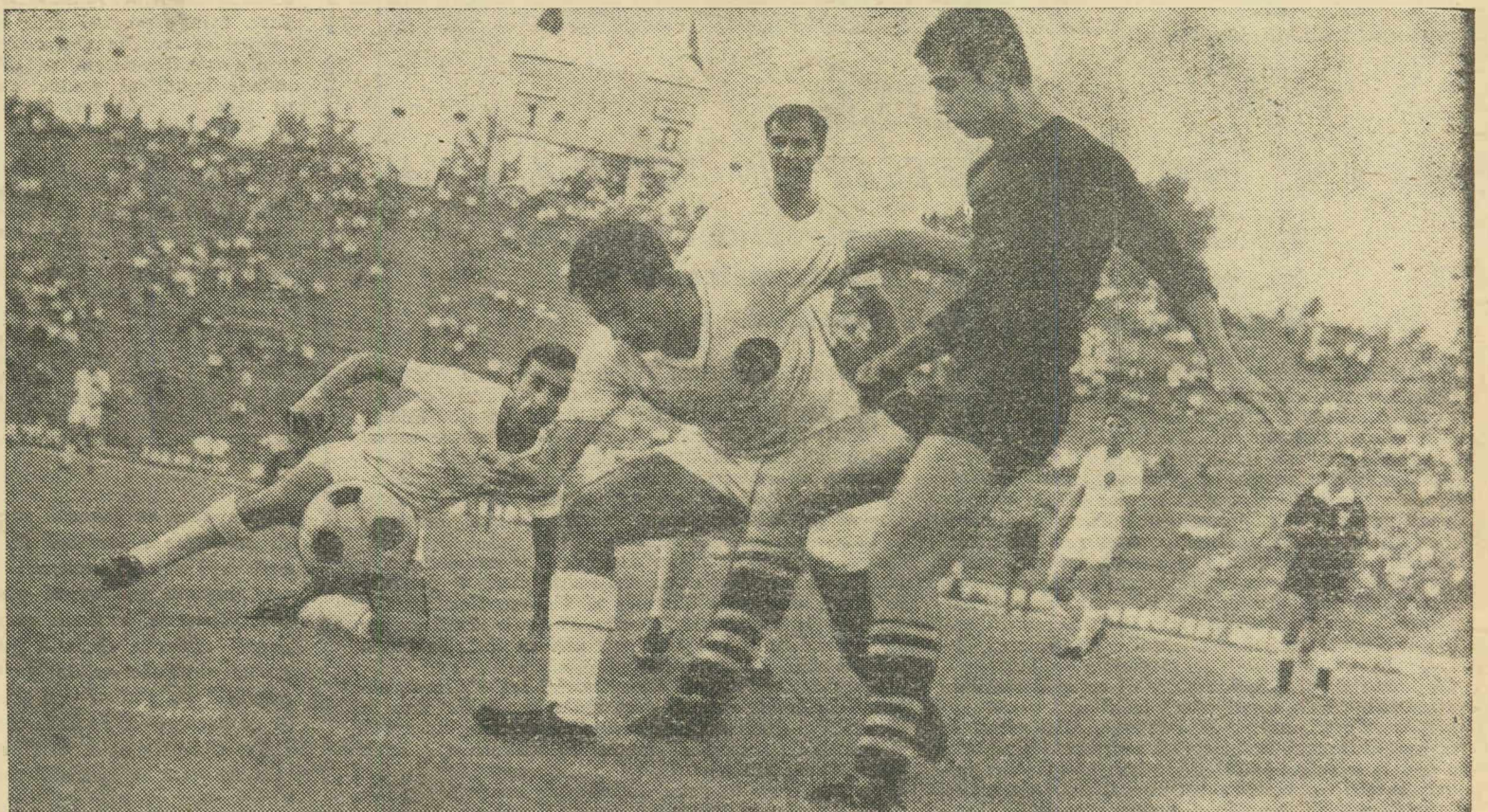
Imaginea festivă este întregită de nenumărate lozinci, drapele roșii și tricolore.

Pe marele platou al pieței erau aliniate trupe ale forțelor noastre armate.

Ora 8. Sosesc conducătorii partidului și statului. În piață răsună puternice aplauze și urale. În tribuna oficială au luat loc tovarășii: Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, membrii supleanți ai Comitetului Executiv și secretarii C.C. al P.C.R., vicepreședinții Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

(Continuare în pag. a 12-a)

DIVIZIA NAȚIONALĂ LA ÎNCEPUT DE DRUM

Cu un atac fragil, Rapid n-a putut trece de ferma apărare a argeșenilor (în tricouri albe); Dumitriu II încearcă zadarnic!

Pag. 3 6 și 7 PRIMELE MECIURI, PRIMELE PROBLEME

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

SIBIU

DAR PITICI

AI CUI SINT?

Prima competiție de pitici a fost de fapt organizată în orașul Sibiu în ediția 1965-1966 în care au luat parte 4 echipe. De aici încolo lucrurile s-au mai îndreptat (sau mai bine-zis trebuiau să se îndrepte) în ediția 1966-1967, această competiție, înscrisă în regulamentul...

Totul bine până aici. Iată însă că organizatorii — Clubul sportiv muncitoresc Sibiu, în colaborare cu comisia orașenească de fotbal, au trecut cu ușurință peste acest campionat, care numai după 3-4 etape s-a trecut în anonim. De ce spunem aceasta? Pe motiv că nimeni nu s-a mai preocupat de micii fotbalisti. Practic, competiția nu a mai existat. Motive s-au găsit suficiente. 1. Lipsa de tere-nuri; 2. Timpul nefavorabil;

1. Lipsa de sprijin din partea celor ce aveau sarcina de a se ocupa (din auzite tov. prof. Traian Todoran) și multe altele.

Pentru a îndrepta greșeala, prin luna mai a.c. s-a trecut la reorganizarea campionatului, anulându-se tot ce se jucase în iul. '67. S-a jucat și de data aceasta o etapă și din nou nu s-a mai jucat nimic până astăzi. De ce?

Unii tovarăși susțin că, acum există o competiție organizată de copii în cadrul școlilor generale, licee și școli profesionale, campionatele de pitici nu-și mai au rostul! Dar ce facem cu echipele din categoria P. C.S.M. și A.S.A. din categoria C. Progresul Elastic, Flamura roșie și Meșterul din campionatul regional, care ar trebui neapărat să aibă formații de pitici din care să se recruteze viitoarele cadre?

Hai să fim serioși și să trecem de urgență la reorganizarea temeinică a campionatului orașenesc de pitici, care să fie privit nu ca un „copil al nimănui”, ci ca viitoarea pepinieră sibiană de fotbalisti.

ION BERBECARU
corespondent

CHEIA

FOTBAL ÎN VACANȚĂ

Din inițiativa Consiliului Național al pionierilor și cu sprijinul Ministerului Învățământului, s-a organizat la Cheia, pe Valea Teleajenului, o tabără la care au participat echipele campioane ale școlilor generale din cele 18 regiuni ale țării.

Deși echipele prezente erau formate din atleti și gimnaști, care și-au disputat cu această ocazie și faza finală pe țară la cele două ramuri sportive, în programul taberei a figurat la loc de cinste și fotbalul. Disputată sub formă eliminatorie, întrecerea de fotbal a micilor școlari s-a încheiat, după o dispută care a tinut trei zile, cu victoria echipei regiunii București, care a învins echipa regiunii Iași cu scorul de 2-1 (1-0).

Reușita taberei de la Cheia a fost incontestabilă și sîntem siguri că amintirea ei va stăruî îndelung în memoria micilor școlari.

Prof. CAMIL MORTUN

TIRGOVIȘTE

COMPETIȚIA CARTIERELOR

Erau încă proaspete afișele scrise cu litere majuscule, împinzite în tot orașul Tirgoviște și puzderie de puștani au sosit echipați cu tenisi, tricouri, pe terenul Centrului școlar din localitate. Totul a decurs ca un ceasornic — înscrierile, desfășurarea jocurilor (dimineața, după-amiaza). Partidele au fost conduse de arbitri tirgovișteni. În jurul antrenorului Eugen Popescu, micuții fotbalisti au roit ca pe lingă un stup.

Competiția „Cupa 23 August” organizată de C.N.E.F.S. — Oraș Tirgoviște, a avut drept scop angrenarea tinerilor născuți în 1950-1953 și depistarea celor

ROMAN

„ALB” ȘI... MAI MULT „NEGRU” ÎN FOTBALUL LOCAL

- Meciuri anoste în campionatul orașenesc
- Accesul copiilor pe gazon strict oprit!
- Stadionul, în grija... nimănui

În contextul fotbalului central și regional, Romanul a obținut o serie de succese destul de importante: se cuvine să evidențiem, în primul rînd, echipa „Victoria” antrenată cu pricepere de Tiberiu Căpățînă, care a promovat în categoria B, cîștigîndu-și totodată simpatia publicului stadionelor moldovene. Juniorii echipei Victoria au ocupat un multumitor loc III în seria în care au activat, în campionatul republican de juniori. Tot ca un frumos succes (de data aceasta al fotbalului din raionul Roman) trebuie să remarcăm campionatul raional de copii la care au participat pionieri și elevi din peste 69 școli, ale raionului Roman. Această acțiune se înscrie pe linia depistării elementelor talentate din rîndul pionierilor și elevilor din raionul Roman.

Cu părere de rău, însă, trebuie să ne oprim aici cu evidențierile. „Lista negativelor” fiind mai mare.

În primul rînd, trebuie să arătăm nivelul scăzut la care s-a desfășurat campionatul orașenesc. Nici una din cele cinci echipe (a U.I-a Laminorul — nu s-a prezentat la nici un joc din campionat) nu a dovedit o valoare deosebită, dovadă că prima clasată — Ceramica — a fost întrecută la baraj chiar în primul joc, de o echipă modestă, cheltuindu-se în felul acesta bani nejustificați pentru deplasarea echipei. O altă lipsă este aceea că pe plan local nu s-a încurajat activitatea fotbalistică cu copiii. De multe ori a existat inițiativa organizării meciurilor de copii în deschidere

talentați, ce bat la poarta consacării. Se preconizează ca cei mai talentați juniori să fie îndrumați la centrele de inițiere de pe lângă Asociația sportivă „Metalul” — în vederea participării lor în campionatele organizate la nivelul orașului sau regiunii.

În cadrul acestei competiții au participat cartierele Tudor Vladimirescu, Centru, C. F. R., Tabaci și Matei Voevod, cartiere care au scos la iveală jucători ce participă în echipele fruntașe. La sfîrșitul competiției, „Cupa 23 August” a revenit echipei din cartierul Matei Voevod, celelalte primind diplome.

Așteptăm ca asemenea inițiative să fie continuate.

MIȘU AVANU
corespondent

BUGUREȘTI

CAMPIONATUL UZINEI

„VULCAN”

Pentru cucerirea titlului de campioană pe 1967 a Uzinei „Vulcan” din Capitală, s-au angrenat în luptă 20 de echipe pe secții, compuse din cîte 15 jucători. Au fost fixate 2 serii cu echipe care joacă tur și retur. Pînă în prezent s-au disputat 5 etape care au dat următorul clasament: Seria I: 1. Secția mecanică reductoare; 2. Secția Mecanic Șef; 3. Secția Scularie. Seria a II-a: 1. Secția Construcții metalice; 2. Secția Utilaj; 3. Secția Tevărie I.

Competiția de uzină se bucură de sprijinul conducerii sindicale ca și al sutelor de muncitori care asaltează zilnic baza sportivă „Vulcan” și terenul I. C. A. R., pe care se desfășoară meciurile inter-secții.

M. APOSTOL
corespondent

CONVERSAȚIE CU CITITORII

Trei cititori, arbitri de fotbal din Reghin: Alexandru Rațiu, Ladislau Lazăr și Iosif Bartha I, ne întreabă de ce n-au fost făcute cunoscute ultimele modificări operate de „International Board”. „Sînd de vorbă cu arbitri străini, veniți în țara noastră la odihnă, am aflat că „International Board” F.I.F.A. a luat o serie de hotărîri, care au și intrat în vigoare pe data de 25 iulie 1967, dar în presa noastră de specialitate nu am citit decît numai despre deciziile cu privire la tragera de timp de către portar. Vrem să știm dacă hotărîrile amintite sînt aplicate și la noi, de la aceeași dată, pentru că ele interesează direct atît pe spectatori, cît și pe antrenori, jucători și mai ales pe arbitri.”

Dragi cititori, sîntem convinși că la ora cînd citiți aceste rînduri ați și luat cunoștință de toate ultimele modificări și decizii de aplicare luate de „International Board”, pentru că ele au apărut integral în numărul nostru precedent, în care am subliniat și data intrării lor în vigoare: 25 iulie a.c.

Această dorință fiind îndeplinită și pentru ca, totuși, rîndurile dv. să aibă, în plus, un efect practic, iată — în cele ce urmează — și un comentariu succint făcut celor mai importante modificări și precizări pe marginea regulamentului, în lumina efectelor ce le pot avea asupra jocului. Mai întîi însă, să vă precizăm că Colegiul central de arbitri a prelucrat toate noutățile regulamentului de joc cu lotul republican de arbitri pentru sezonul 1967-68, precum și cu președinții de colegii locale. Participanții — în număr de 160 — au primit ca sarcină să prelucereze, la rîndul lor, în orașele și regiunile respective, noile modificări.

Și acum, comentariul care vă interesează și care aparține unui coleg de al dv., George N. Gherghe. Să-i dăm cuvîntul.

DINAMISM, CURSIVITATE,

CORECTITUDINE

— iată ce urmăresc noile modificări ale unor reguli de joc —

Așa cum s-a anunțat prin presă, „I.B.” (International Football Association Board), forul suprem care hotărâște asupra regulilor jocului de fotbal, a luat o serie de decizii privind redactarea unora dintre reguli.

Cele mai importante, care ar putea influența în sens pozitiv jocul, se referă la jocul portarului după ce a prins mingea, la comportarea disciplinată a jucătorilor și la executarea loviturii de 11 m.

★

Se știe că pînă acum portarul după ce prindea mingea, o putea juca regulamentar în suprafața de pedepsă (careu) cît timp voia. Adică după fiecare patru pași o bătea de pămînt, fără ca acest lucru să constituie o incorectitudine. Acest fel de joc al portarului era un mijloc prin care o echipă trăgea de timp pentru a păstra un rezultat, enerva adversarul și, în ultimă instanță, oferea publicului un spectacol urît. Arbitrul nu putea interveni, intrucît regulamentul permitea acest fel de joc.

În urma modificării efectuate regulamentului, portarul — după ce a prins mingea, dacă nu este jenat de adversar — trebuie s-o degajeze cît mai repede posibil. În toate situațiile cînd arbitrul constată că portarul joacă mingea neregulamentar în „careu”, cu scopul de a irosi timpul, va dicta o lovitură liberă indirectă de pe locul unde se găsea mingea în momentul cînd a fluierat.

În felul acesta, jocul va cîștiga, desigur, în dinamism. Aspectele neplăcute, plictisitoare, vor dispărea, iar mingea va avea o mai mare circulație în teren.

★

Manifestările de indisciplină, tot mai numeroase în ultimul timp, ale unor jucători, au determinat „I.B.”-ul să redacteze într-o formă mai clară (și cu prevederi mai energice) infracțiunile pentru care poate fi eliminat un jucător. Intotdeauna cînd se vor produce manifestări violente, brutale, cînd jucătorii vor folosi un limbaj jignitor, insulte, gesturi urite sau dacă, după ce au primit un avertisment se fac din nou culpabili de comportare nesportivă, în toate aceste cazuri arbitrul va elimina din joc pe vinovați. Trebuie de reținut faptul că pentru comportările arătate mai sus, eliminarea va avea loc indiferent de persoana căruia i se adresează jucătorul în cauză (adversar, coechipier, arbitru, spectator, antrenor etc.). De asemenea, pentru ca eliminarea să fie decisă nu este obligatoriu ca abaterea să se producă neapărat pe terenul de joc sau numai în timpul jocului. Un jucător poate fi eliminat chiar dacă săvîrșește astfel de fapte și înaintea jocului sau în pauză.

După cum se constată prevederile regulamentare noi sînt extreme de severe cu fotbalistii ce rați cu disciplina. Aplicarea lor depinde de educația jucătorilor și de fermitatea arbitrilor în astfel de cazuri.

Aceste prevederi au scopul de a asigura jocului un cadru normal de desfășurare, intrucît numai într-o astfel de ambianță își pot valorifica echipele calitățile tehnico-tactice.

Să sperăm că cei doi factori care acționează direct asupra educației jucătorilor (antrenor și arbitru) vor înțelege acest deziderat al jocului, disciplina în teren, pentru a asigura partidelor o desfășurare plăcută și de bun nivel tehnic.

★

În ceea ce privește respectarea de către jucători a condițiilor de executare a loviturii de la 11 m, regulamentul a devenit acum mult mai clar și categoric. Dar, pentru a asigura spiritul de echitate, arbitrii trebuie să penalizeze orice incorectitudine comisă cu această ocazie, conform acestor reguli. Trecerea cu vederea a unor greșeli săvîrșite de unii jucători la executarea penalității ar diminua urmările ce le poate avea acordarea unui penalty. Obișnuindu-i pe jucători cu dictarea uniformă a loviturii de pedepsă și executarea ei conform regulamentului, ei vor căuta, desigur, să evite situațiile care conduc la asemenea penalizări. Jocul nu va mai fi presărat cu atîtea durtăți, cîștigînd astfel în cursivitate.

Noile modificări sînt o invitație la joc curat, dinamic și cursiv.

Dacă noile modificări își vor avea ecoul dorit în rîndul factorilor direct interesați (jucători, antrenori, arbitri și conducători) vom putea asista în viitor la jocuri dirze, dar spectaculoase, corecte și de un nivel tehnic ridicat.

GEORGE MIHAIL GROAPĂ
corespondent

ETAPA INAUGURALĂ N-A FOST PE MĂSURA CARACTERULUI FESTIV ȘI PRETENȚIILOR ÎNDREPTĂȚITE DUPĂ VACANȚA DE VARĂ

inaugurarea ediției jubiliare, a 50-a, a campionatului, s-a bucurat de o atenție mai deosebită, de festivități care au avut loc în toate cele șase orașe ale țării, gazde ale primelor jocuri. În fiecare oraș au fost cinstiți jucătorii cei mai vîrstnici sau cei mai reprezentativi. La București, pe stadionul 23 August au fost prezenți cinci din pionierii fotbalului nostru, jucători în primul campionat din 1909.

Echipele și spectatorii le-au făcut o frumoasă primire. Gheorghe Niculescu, în vîrstă de 83 de ani, cel mai vechi fotbalist român, a dat lovitura de începere a noului campionat, care, cu prilejul ediției jubiliare, și-a reluat numele de DIVIZIE NAȚIONALĂ.

O dată cu noile jocuri ale Diviziei naționale A, au apărut primele satisfacții și primele decepții în rîndurile echipelor și suporterilor acestora. S-a consumat doar o etapă, au mai rămas de jucat încă 25 de etape! Prin muncă și răbdare înfrîngerile se pot transforma în victorii, prin delăsare și îngîmfare, succesele vor face loc eșecurilor. Viitorul apropiat al echipelor va depinde de modul cum jucătorii, antrenorii și conducătorii lor vor ști să învețe din primele lecții ale etapei de duminică trecută și ale jocurilor de poimîine.

Să vedem însă, dacă în afara interesului echipelor pentru viitoarele lor poziții în clasament, fotbalul în general a avut ceva de cîștigat din prima etapă a Diviziei naționale. Cercetînd modul de desfășurare al celor șapte meciuri constatăm două elemente pozitive: întărirea disciplinei în întîlnirile disputate și mai multă variație în sistemul de joc practicat de echipe.

Atitudinea corectă în joc a marii majorități a jucătorilor în prima etapă ne face să sperăm că vom asista de aici înainte la meciuri a căror trăsătură principală va fi sportivitatea, chiar deplina sportivitate, condiție indispensabilă pentru dezvoltarea unor partide de un bun nivel tehnic.

Pe de altă parte, s-au făcut pași în direcția adoptării unor sisteme de joc diferite, în funcție de posibilitățile jucătorilor, de componența loturilor și de gîndirea tactică a antrenorilor. În general s-a căutat ieșirea din tiparul sistemului 1-4-2-4, adoptîndu-se

șezarea 1-4-3-3, jocul cu „libero” și chiar apărarea „în linie”, cazul Universității Cluj.

Din păcate, aceste două constatări pozitive nu au reușit în prima etapă a sezonului să îndepărteze lipsurile cunoscute ale echipelor noastre. În primele meciuri ale sezonului acestea au reapărut, situație care arată că pe timpul vacanței de vară antrenorii și jucătorii nu au lucrat cu răspundere în vederea reluării activității. În această direcție este mai mult decît surprinzător și neplăcut faptul că tocmai echipele care ne vor reprezenta în această toamnă, în competițiile europene inter-cluburi, s-au prezentat foarte slab. Din această cauză nivelul etapei inaugurale nu a fost proporțional cu caracterul jubiliar, întîlnirile fiind de factură mediocră, fără reviriment față de trecut.

Ce se petrece cu Rapid? După înfrîngerea din meciul cu F. C. Argeș, dar mai ales după îngrijorătoarea factură a jocului practicat duminică trecută, redumîntarea miilor de suporterii gîleșteni și neliniștea justificată a tuturor iubitorilor fotbalului pentru soarta echipei noastre campioane în Cupa campionilor europeni, nu pot avea decît un singur răspuns: Rapid nu a făcut nimic pentru a depăși perioada de criză în care s-a aflat după eliminarea sa din cupă. În primul rînd, jocul echipei s-a plafonat, iar în al doilea rînd, atmosfera din echipă (certuri repetate) nu s-a însănătoșit.

Rapid a ajuns să aibă jocul cel mai șablonat dintre toate echipele noastre, deși în trecut nu prea îndepărtat excela prin variație, fantezie și inventivitate. Explicația constă în faptul că cei mai buni jucători ai săi nu și-au îmbogățit bagajul tehnic și tactic de mișcare în teren, iar antrenorii folosesc greșit capacitatea de joc a fotbalistilor lor.

Nu există apărători în Divizia națională A care să nu cunoască antidotul la mișcările înșelătoare, cu sau fără minge, ale înaintașilor centrali Ion Ionescu și Dumitriu II. Înainte cu un an-doi aceștia își surprindeau adversarii cu acțiunile lor derutante. De altfel, această tipizare a jocului se observă și la alți fotbalisti de prim rang ai fotbalului nostru, dar și în cazul acestora, Pirealab, de pildă, antrenorii nu au fost exigenți cu ei, nu i-au ajutat să-și îmbogățească jocul. De ce? Fie că în unele cazuri

nu au avut capacitatea s-o facă, fie că jucătorii nu au fost receptivi la îndemnul antrenorilor. La 20 de ani, Dobrin este și el în pericol să devină sclavul unor anumite procedee.

La Rapid se mai pune și problema unei greșeli de tactică în jocul echipei. Din cauza jocului cu aripile retrase, Ionescu și Dumitriu, considerati pînă mai ieri cheia succesului rapidist, nu mai intervin aproape de loc în construcția atacurilor ci au rol aproape exclusiv de realizatori. Eroarea aceasta duce la ușurarea sarcinilor apărărilor adverse, la o superioritate a acestora, mai ales dacă avem în vedere gabaritul mic al înaintașilor echipei campioane și pericolul minim pentru adversari pe părțile laterale ale terenului. Întotdeauna cînd Rapid a desfășurat jocul și a lansat aripile în viteză, a centrat, ori a dat pasa înapoi, inventivitatea atacantilor rapidiști și eficacitatea lor s-au făcut simțite. Într-adevăr multe echipe din lume joacă cu aripile retrase, dar toate acestea au atacanți centrali de un tip cu totul altul decît cel reprezentat de Ionescu și Dumitriu.

Jocul echipei Rapid este caracterizat și de desumănare în momente de dificultate. Atunci cînd sint conduși, jucătorii, în special Dan Coe, în dorința de a recupera, se avîntă în atac fără acoperirea terenului propriu și în acest fel sint foarte vulnerabili pe contraatac. Așa a fost situația și după ce F. C. Argeș a condus pe Rapid cu 1-0. Mărirea scorului s-a produs din cauza greșelii de acest gen comisă de Rapid.

Este, fără îndoială, foarte clar că de la cîștigarea campionatului, jucătorii Rapidului nu s-au pregătit bine iar conducerea nu s-a îngrijit din timp de îmbogățirea lotului cu noi jucători capabili să aducă un suflu nou în echipă. Ba mai mult, Rapid excellează de multă vreme prin cedarea unor fotbalisti din lotul echipei (Oblemenco, Kraus) și a unor juniori remarcabili apoi și în alte formații ca de pildă Adrian și Marian Popescu, Ruguibei, Dumitriu III, Gitejan, Tuțianu. Nu înseamnă aceasta lipsă de perspicacitate în aprecierea cadrelor proprii, lipsă de răbdare, în mai puțin cuvinte, orientare limitată la clubul Rapid?

Este necesar să avem în vedere și o altă latură a problemei, independent de erorile comise de Rapid, aceea a interesului care trebuie manifestat pentru echipele care ne reprezintă în competițiile europene inter-cluburi. Este de la sine înțeles că aceste echipe trebuie sprijinite din toate punctele de vedere, de îndată

ce ele devin mandatare ale fotbalului nostru.

Bineînțeles că ajutorul cel mai eficace îl constituie întărirea efectivelor cu noi elemente care să justifice însă în bună măsură transferul lor la asemenea echipe. Rezolvarea acestei probleme principale întîmpină dificultăți din cauza stricteții actualului regulament de transferări. Totuși, s-ar putea găsi soluții, cu respectarea normelor în vigoare, dacă ar exista și înțelegere din partea echipelor în litigiu din acest punct de vedere, solicitante și solicitate, dîndu-se astfel dovadă de colaborare în folosul fotbalului românesc.

Impresia generală după prima etapă este aceea că jucătorii, antrenorii și conducătorii echipelor nu au dat atenția cuvenită dezbaterilor din presă privitoare la fotbal, prin care și-au spus cuvîntul cele mai autorizate persoane, de la specialiștii și antrenorii cei mai cunoscuți, pînă la spectatorii din tribune. Se vede treaba că secțiile de fotbal și jucătorii nu se împacă cu gîndul unei munci asidue, perseverente. Unele pregătiri se fac în salturicum este cazul echipei Petrolul, rezultatele favorabile obținute uneori liniștesc prea repede, cum s-a întîmplat cu Steaua, întărirea organizatorică se consideră vorbă goală, ca la U.T.A., de pildă, echipă care a venit de la Arad la București cu autobuzul, din lipsă de fonduri pentru călătoria cu trenul sau avionul. Poate că o asemenea deplasare este un indemn la victorie dacă avem în vedere succesul U.T.A. la București (!!). Bine ar fi însă ca pe viitor asemenea situație să nu se mai repete. După cum, pînă la constituirea cluburilor de fotbal cu venituri și gestiune proprie, ar fi nimerită o constătuire cu conducătorii echipelor din Divizia națională A și acordarea de sprijin acelor secții în condiții de dificultăți materiale. În afara cazului U.T.A. mai sint și alte situații care se referă chiar și la insuficiența echipamentului și materialelor de antrenament.

După cum constatăm, motivele de insatisfacție după consumarea meciurilor din prima etapă sint de mai multe feluri și nu sint noi. Tabloul acesta necretușat și încă neînfrumusețat al fotbalului nostru, și moral și material, este fără îndoială cauza principală a distra-

gerii crescînde a atenției iubitorilor de sport de la fotbal, a preferinței televizoarelor.

Practica a dovedit, chiar recent, în campionatul trecut, că la meciurile de mare interes, atunci cînd se bănuiește că va fi un bun spectacol, nici o dată afluența de spectatori n-a fost mai mică de 50 000 de plătitori, ca în cazul cupajelor inter-bucureștene. Fără îndoială că televiziunea răpește stadioanelor un număr de spectatori, dar Rapid, Progresul și chiar Steaua jucînd slab nu au vină în scăderea afluenței din tribune? Oare la viitorul cuplaj inter-bucureștean, de la 3 septembrie, cînd Steaua va întîlni pe Rapid și Dinamo pe Progresul, numărul de spectatori nu va fi influențat de succesiunea eșecurilor Rapidului, de slăbiciunea Progresului, de înfrîngerea de la Bacău a echipei Steaua? N-ar fi arhiplin la 3 septembrie stadionul 23 August dacă Rapid s-ar afla acum în formă bună, dacă Progresul ar mai fi echipa din anii trecuți capabilă să învingă pe Dinamo? În mod sigur acest debut nesatisfăcător din prima etapă a Diviziei naționale va avea urmări în rețeta cuplajului inter-bucureștean de la 3 septembrie. Oare, în această situație, nu este bine să vedem și birna din ochiul fotbalului nu numai paful din ecranul televizorului? Dar, fotbalul nu are concurență numai în televiziune.

În prezent, spre deosebire de acum cinci sau zece ani, au crescut nu numai numărul aparatelor de televiziune ci și posibilitățile de deslîndere care sint astăzi incomparabil mai mari decît în trecut apropiat. Gustul pentru turism, excursiile colective, plecarea din București cu mijloace proprii, cu autoturismele, practicarea mai dezvoltată a sporturilor individuale de către tineri și vîrstnici, preocuparea mai mare și mai organizată pentru copii și viitorul lor, — iată și alte rețineri, obstacole fiștești, de viață, pe care le poate reduce numai un fotbal de cea mai bună calitate.

Iată de ce echipele, jucătorii, antrenorii, arbitrii, conducătorii echipelor, federația de specialitate și organele sale au o importanță răspundere pentru prosperitatea sportivă, morală și materială a fotbalului nostru.

Aurel NEAGU

BANAT

— Petru Străinescu, Timișoara, recomandă pe juniorul ADRIAN VELOVAN, de 16 ani, care joacă în echipa comunei Moldova Nouă (campionatul regional) Banat. L-a remarcat în meciurile acestei echipe cu „Progresul” și „Dinamo” Timișoara. Poate fi ales în lotul de juniori.

— Pavel Șodinea, din Arad, str. Memorandului 11, recomandă pe jucătorul PAVEL POP, care a activat la Crișana Sobeș, ca înaintaș central sau extremă dreapta. Poate face față jocului într-o echipă de categoria B.

PAVEL POP

str. Alex. Lăpușneanu nr. 16, raionul Grivița Roșie, recomandă pe fratele său, NICOLAE D. NICOLAE, din com. Crevedia, satul Crețulești, raionul Răcărl. La 19 ani, posedă șut precis, dribling derutant, joc de cap și viteză. Sub conducerea unui antrenor bun poate ajunge jucător de categ. B.

OLTENIA

— Costeș Roșu, Filiași, str. Înfrățirii nr. 23, recomandă pe jucătorul PAUL PINOȘANU, în vîrstă de 19 ani, din echipa „Minerul” Motru (campionatul regional). Denotă o bună tehnică individuală, care-l face apt pentru posturile de fundaș central și mijlocăș.

PAUL PINOȘANU

BUCUREȘTI

— Prof. Viorel Vernescu, din Giurgiu, str. Plevnei nr. 46, propune pe ALEXANDRU VIȘAN, de 18 ani, din acel oraș, 505, București 105, care, printr-o bună pregătire, poate activa într-o reprezentativă de juniori (are 18 ani) și ulterior, într-o echipă de categ. B.

— Gh. D. Nicolae, București,

JOI, 7 SEPTEMBRIE, LA BUCUREȘTI ȘI PITEȘTI

JOCURI DE TRIAL PENTRU TINERELE TALENTE RECOMANDATE DE CITITORII NOȘTRI

Acțiunea noastră „CE TINERE TALENTE CU-NOAȘTEȚI” ne-a depășit așteptările datorită numărului mare de răspunsuri care continuă să sosească la redacție.

După cum am anunțat, cititorii care au propus un tânăr fotbalist încă necunoscut, care va face parte pînă la sfîrșitul acestui an din lotul reprezentativ de juniori sau din lotul unei echipe din Divizia națională A și B, va primi drept premiu un abonament pe un an la revista noastră, un ceas de mină și un abonament la meciurile de fotbal din anul 1968 oferite de Administrația de stat LOTO PRONOSPORT.

Avînd în vedere afluența de propuneri, vom organiza în ziua de 7 septembrie două trialuri cu jucătorii propuși de cititorii din orașul București și regiunea Argeș, la Pitești. Vor fi luate în considerație și propunerile pe care le vom primi pînă la data de 2 septembrie 1967. În numărul nostru din 30 august vom reveni cu amănunte complete. Pînă atunci, iată, în continuare, cîteva din noile propuneri sosite la redacție.

— Viorel Stuparu, Craiova, Calea București nr. 122, recomandă pe tînărul ION ȘTEFAN, din com. Goicea Mare, care joacă în echipa locală, recent promovată în campionatul regional.

ARGEȘ

— Pavel Giornoiu, din Rm. Vilcea, cartier 1 Mai, bloc 18, ap. 15, propune nu mai puțin

de patru jucători din acel oraș, care a dat numeroase talente fotbalului nostru: NICOLAE TUICA, bun apărător, ȘT. MĂRINESCU, fundaș lateral, ION MINEA, coordonator al jocului la mijlocul terenului, ION FRĂȘINEANU, dribler și șuter — toți născuți în 1950 și aflați, acum, sub îndrumarea antrenorului Ștefan Tănase.

— Profesorul Nicolae Gălbeneș, de la Școala generală din comuna Mătasaru, satul Crețulești, raionul Găești, recomandă pe elevul ION P. NICOLAE, din acea școală.

HUNEDOARA

— TEOFIL FOARCE, din com. Ciopotiva, raionul Hatég, 21 ani, pe lângă faptul că se autopropon, mai recomandă și alți jucători din aceeași comu-

LUPU IENEȘAL

nă: IENESAL LUPU, EUGEN ROGOJAN și LIVIU RIZA, în vîrstă de 17 ani, ca și pe „piticii” SIMION DAIONI și SAN-FIU MORAR, care constituie promisiuni certe pentru „schimbul de mine”.

— Cititorii: Gh. Gruia, Al. Băyte și Nicolae Cătălina, din Petroșeni, str. Unirii — Aeroport, bloc 24, ap. 4, propune pe jucătorul FLORIAN I. BROASCĂ, de la „Minerul” Aninoasa (campionatul regional). Posedă forță de pătrundere și dribling excelent, care l-ar face apt pentru o echipă de categ. B sau A. Locuiește în com. Aninoasa, str. 23 August nr. 20.

SUCEAVA

CRIHAN IORDACHE

— Cititoarea Aneta Mîndruță, Făticeeni, str. Soldănești nr. 41, propune pe tînărul IORDACHE ORIHAN, din echipa de juniori „Foresta” Făticeeni. El lovește reale calități de atacant, putînd juca într-o formație de categorie superioară.

— Minea Pierdevară, din com. Trușești, raionul Botoșani, recomandă pe juniorul MIHAI PAVLOVICI, în vîrstă de 15 ani, din echipa locală „Sportivii” (campionatul raional). A primit mențiune pentru jocul prestat în campionatul școlar al regiunii.

Jocul de fotbal cuprinde în desfășurarea sa o serie de acțiuni, purtate alternativ în sensul celor două direcții de atac, care au ca scop final obținerea victoriei.

Privite în ansamblu, aceste acțiuni dau jocului un aspect complex, variat în ceea ce privește natura și intensitatea lor, dar în același timp discontinuu, datorită unor perioade de întrerupere relativ scurte, impuse în mod normal de cadrul și cerințele specifice desfășurării lor.

Intreruperile de joc — reprezentând de regulă efectul neincadrării acțiunilor în limitele regulamentului — prezintă o importanță direct proporțională cu numărul și durata lor, ele determinând sub raport cantitativ timpul efectiv de joc, iar din punct de vedere calitativ, valoarea spectacolului fotbalistic.

În mod obișnuit jocul este întrerupt în una din următoarele categorii de situații:

— ieșirea mingii în afara terenului de joc, fie pe laturile terenului, fie prin depășirea liniei de poartă;

— comiterea unor infracțiuni sancționate de regulament: jocul periculos, lovirea adversarului, jucarea mingii cu mâna, poziția de ofsaid etc.;

— înscrierea unui gol;

— la intervenția conducătorului de joc pentru restabilirea ordinii în interiorul și în jurul terenului etc.

Din situațiile mai sus enunțate, rezultă că numai în cazul înscrierii golului, întreruperea jocului are un rol pozitiv, acesta reprezentând de fapt rațiunea acțiunii întreprinse. În celelalte cazuri, tendința limitării și chiar a eliminării cauzelor întreruperilor — fie că acestea au un caracter intențional sau nu — trebuie să caracterizeze jocul modern, dinamic și sportiv.

Este interesant de remarcat

că ceea ce determină în primul rând apariția micropauzelor dintre acțiunile de joc este gradul de pregătire al jucătorilor în general și, în primul rând, tehnica lor individuală, aceasta reflectându-se în modul de execuție al diferitelor elemente și procedee tehnice în condițiile luptei cu adversarul. O echipă pregătită la un nivel superior va comite mai puține greșeli în joc și va căuta să asigure acțiunilor sale o cât mai deplină cursivitate, până la finalizarea ei.

O a doua cauză importantă privind originea întreruperilor, o constituie miza jocului, aceasta influențând în mod deosebit asupra duratei variabile a perioadelor de pauză dintre acțiuni, provocate cel mai adesea în mod intenționat de jucătorii ca măsură de ordin tactic, pentru modificarea ritmului de joc, pentru câștigarea timpului necesar reorganizării dispozitivului de apărare sau menținerea rezultatului.

Nu trebuie trecut cu vederea faptul că o altă parte din întreruperile de joc se datorează însăși particularităților practice ale jocului de fotbal, în care folosirea piciorului pentru executarea majorității elementelor tehnice, pune probleme dificile în ceea ce privește echilibrul și îndemânarea specifică ale jucătorilor.

Ținând seama de aceste considerente este firesc ca jocul, desfășurat chiar în condiții normale, să fie fragmentat mai mult sau mai puțin de un număr de întreruperi, care în anumite condiții apar mai reliefate sau mai neobservate, după caz.

Una din aceste condiții o constituie frecvența acestor întreruperi, a cărei pondere în aspectul general al jocului, al dinamismului său ca și în valoarea sa spectaculară, poate fi dedusă mai lesne din datele tabelului nr. 1:

INTILNIRI	CAUZA INTRERUPERII DE JOC									TOTAL INTRERUPERI
	ARUNC. MARG.	AUT POARTA	LOVIT. COLT	FAULT	HENT	OFFSAID	GOL	DIVERSE		
1. PETROLUL-RAPID	61	27	9	35	3	4	0	3	142	
2. RAPID-ST. ROȘU	46	20	7	33	6	13	1	2	128	
3. RAPID-POLI. TIM.	33	24	12	31	5	11	2	2	120	
4. STEAUA-F. FĂL.	33	35	14	19	0	4	6	1	112	
5. DINAMO-PROG.	44	20	12	17	2	3	2	5	105	
6. ELVEȚIA-ROM.	20	25	9	26	4	4	8	1	97	
7. ROMÂNIA-ITALIA	30	19	18	19	1	6	1	0	94	
8. ROM.-KARLS.	20	24	16	15	4	8	3	0	90	
9. CELTIC-INTER	24	22	10	22	1	4	3	0	86	

Analizând aceste date, putem desprinde câteva concluzii mai importante și anume:

— situațiile cele mai frecvente ale întreruperii jocului sînt determinate de trimiterea mingii în afara terenului de joc — lateral în primul rînd — precum și de comiterea faulturilor;

— totalul general al întreruperilor de joc intrunește valorile cele mai mari în meciurile echipei Rapid din ultima parte a campionatului, ediția 1966/67, ceea ce dovedește atât tensiunea deosebită a desfășurării intilnirilor, cât și orientarea spre un joc economic, fără complicații, dar și hotărît pînă la folosirea — în caz de nevoie — a oricărui mijloc pentru menținerea unui rezultat favorabil;

— frecvența întreruperilor de joc scade — independent chiar de miza jocului — atunci cînd valoarea formațiilor sau a jucătorilor este mai ridicată; exemplul intilnirilor disputate la nivelul echipelor reprezentative și în mod deosebit intilnirea Celtic-Inter, un adevarat etalon în ceea ce privește prestațiile unui fotbal modern;

— existența întreruperilor de joc este o situație obiectivă care rezultă din însuși regulile și practica fotbalului, totuși, cerințele spectacolului sportiv impun reducerea lor la minimum și în primul rînd a celor determinate de depășirea

limitelor regulamentare, sau de caracterul intențional al provocării lor.

Aspectul general al jocului nu este condiționat numai de frecvența întreruperilor, ci și de durata lor, care, exprimată în secunde, variază de la limitele minime la cele maxime, în funcție de cauza care a determinat întreruperea, de distanța la care se găsește mingea față de locul repunerii ei în joc, precum și în raport cu interesul manifestat pentru reluarea jocului.

În urma unor observații, efectuate în decursul unui număr apreciabil de intilniri, am putut stabili limitele perioadelor de întrerupere a jocului în următoarele categorii de situații:

— trimiterea mingii în afara liniilor laterale ale terenului de joc = 5—10 secunde; mai rar, durata întreruperii coboară sub 5 secunde, după cum sînt și cazuri cînd se ajunge la 20 sec., în special atunci cînd degajările în afara terenului au un caracter intențional și sînt favorizate și de o anumită complicitate a publicului;

— ieșirea balonului dincolo de linia de poartă, indică de regulă tendința de finalizare a acțiunilor, dar și o lipsă de precizie în expedierea loviturilor. Timpul scurs pînă la repunerea mingii în joc din colțul careului mic, este de obicei mai mare: 15—25 sec. și

poate depăși această durată în cazul cînd se urmărește nicașarea rezultatului;

— întreruperea jocului în cazul acordării unei lovituri de colț durează între 5—20 sec. și aceasta în funcție de distanța la care a ieșit mingea din teren și de felul cum se execută lovitura, direct sau prin combinație;

— comiterea unei neregularități în joc — fault sau hent duce la întreruperi care variază ca durată de la 5—25 sec. în funcție de locul unde s-a produs infracțiunea. Durata mai mare pînă la reluarea jocului este caracteristică numai

continuu încă acțiunea, chiar după fluierul arbitrului;

— înscrierea golului produce una din cele mai mari întreruperi ale jocului, cu o durată medie de 30 sec., datorită atît ceremonialului ocazionat de acest eveniment, cît și timpului necesar reluării dispozitivului inițial de către jucătorii ambelor echipe;

— oprirea jocului la intervenția arbitrilor întilnirii pentru cauze diverse: rănirea unui jucător, restabilirea ordinii în teren sau în imediata sa apropiere etc., reprezintă cazuri mai rare, dar care atunci cînd se ivesc, provoacă întreruperi

printre altele, și de durata sa efectivă care determină la rîndu-i un număr mai mare de acțiuni, grație cărora jocul capătă un caracter mai dinamic, mai spectaculos.

Este firesc, așadar, ca realizarea acestui deziderat să înceapă cu limitarea acțiunii cauzelor care contribuie la apariția întreruperilor jocului, pentru reducerea numărului și duratei acestora, folosindu-se în acest scop cele mai variate și mai eficiente mijloace.

Principala cale — după părerea mea — care trebuie să ducă la reducerea numărului de întreruperi și la mărirea duratei timpului efectiv de joc, este aceea a pregătirii complexe a jucătorilor. O echipă bine pusă la punct va căuta să joace cît mai mult, în primul rînd din plăcerea de a juca și apoi datorită încrederii și siguranței pe care și-o dă buna pregătire.

Dintre factorii antrenamentului sportiv, un rol principal revine pregătirii tehnice — grație căreia jucătorii vor comite un număr mai redus de greșeli (în degajări, centrări, deschideri, preluări, deposedări etc.) — care generează în mod frecvent întreruperi, în special prin ieșirea mingii în afara terenului de joc.

De asemenea, nu trebuie neglijat rolul pregătirii psihice, menit să contribuie la un echilibru moral, indiferent de miza intilnirii și la un respect față de adversar, caracterizat printr-o atitudine de sportivitate și joc regulamentar.

O a doua cale prin care se poate contribui la mărirea duratei timpului efectiv de joc, este aceea a unei activități corespunzătoare în teren a arbitrilor.

Nu trebuie trecut cu vederea faptul că maniera unor de a conduce intilnirile influențează în mod nefavorabil asupra cursivității jocului, dîndu-i acel aspect fragmentat care-ți lasă impresia de ceva neterminat în permanență.

Concepția modernă caracterizează, printre altele, fotbalul ca un joc atletic și hîrbătesc, și de aceea, este normal ca — atunci cînd nu se constată intenția comiterii infracțiunii — jocul să fie lăsat liber în desfășurarea lui, chiar dacă în disputa pentru minge, unul din combatanți a fost dezechilibrat sau a avut de suferit de pe urma unei confruntări directe, în care de drept trebuie să câștige cel mai bun.

În aceeași idee, trebuie înțeleasă și aplicarea legii avantajului, care constituie un mijloc foarte eficient în ceea ce privește îmbunătățirea aspectului spectacular al jocului.

Arbitrii li se oferă și posibilitatea luării unor măsuri care să contribuie la mărirea timpului efectiv de joc: avertizarea și chiar eliminarea jucătorilor, care în mod intenționat și repetat provoacă întreruperi de lungă durată; prelungirea meciului cu numărul corespunzător de minute pierdute din cauza întreruperilor etc.

În sfîrșit, a treia cale care ar putea contribui în mod

real la mărirea duratei efective a unui meci este o problemă de perspectivă și ea se referă la unele încercări și propuneri de modificare a actualului regulament de joc.

Personal, mă asociez ideii ca unele situații de joc la momente fixe — provocate de cele mai multe ori cu destulă ușurință și care au o pondere substanțială în calcularea timpului de joc efectiv — să fie pe cît posibil limitate de prevederi regulamentare mai drastice ca de ex.: repunerea mingii în joc de la marginea terenului să se facă printr-o lovitură liberă indirectă executată cu piciorul; trimiterea mingii dincolo de linia de poartă de către echipa în apărare să fie penalizată cu o lovitură de colț normală, în cazul cînd balonul a ieșit în porțiunea cuprinsă între linia de 16 m. și colțul terenului și printr-un corner mic, în cazul cînd mingea a ieșit în spațiul de teren cuprins între linia de 16 m. și poartă.

Problema principală este ea, în funcție de cerințele fotbalului modern, să fie folosite toate mijloacele regulamentare pentru ca timpul de joc să aibă o durată cît mai mare care să se apropie, dacă este posibil de limita ei superioară, pînă la 75 de minute. Este evident că și în acest caz vor exista mici perioade de întrerupere însumind, în cazul de față 15 minute, dar consider normal ca aceste întreruperi să facă parte din jocul propriu-zis, ele reprezentînd un scînzănit admis și chiar necesar, care poate trece neobservat în noile condiții de desfășurare a intilnirii.

În ceea ce privește propunerea — discutată în diferite faze de specialitate — privind încadrarea intilnirilor de fotbal într-un timp de joc efectiv, asemenea baschetului sau hocheiului pe gheață, consider că aceasta este nespecifică fotbalului, sport a cărui largă răspîndire și organizare competițională ar necesita instalații tehnice prea costisitoare și greu de realizat pe scară națională, cel puțin în prezent.

Pe de altă parte, socotesc că aplicarea unui sistem de cronometrare a timpului de joc efectiv ar scădea din frumusețea intilnirilor de fotbal, prin crearea neîngrijită a unor pauze, care i-ar submina dinamismul și l-ar transforma într-o întrecere cu o slabă legătură între acțiuni și cu posibilități reduse în ceea ce privește schimbările de situații, realizarea surprinderii etc.

În concluzie, trebuie menționat că, lupta pentru cît mai mult fotbal — dorință unanimă a iubitorilor acestui sport — trebuie să aibă în vedere, pe lângă interesul major al îmbunătățirii calității jocului și aspectul său cantitativ, exprimat prin tendința continuă de mărirea duratei timpului efectiv de joc.

MIHAI IONESCU
antrenor C.S. Steaua

TIMPUL EFECTIV DE JOC —

CONDIȚIA LUPTEI

PENTRU CÎT MAI MULT

FOTBAL

în cazul executării loviturilor libere din apropierea porții adverse cînd, de regulă, se formează zidul de protecție.

— cînd este semnalată o poziție de ofsaid, durata întreruperii este de 5—15 sec., limita maximă fiind atinsă numai în cazul cînd jucătorul surprins în situația respectivă

pe o durată mare, care ajung pînă la cîteva minute.

Ținînd seama de aceste situații, care se pot ivi în cursul desfășurării jocului, durata generală a întreruperilor, cronometrate în cadrul fiecărei intilniri, menționate în tabelul nr. 1 se prezintă după cum urmează:

Intilniri	Durata întreruperilor
1. Petrolul-Rapid	42'
2. Rapid—St. Roșu Bv.	38'30"
3. Rapid—Pol. Timișoara	36'40"
4. Steaua—Foresta	36'
5. Dinamo—Progresul	32'20"
6. Elveția—România	31'
7. România—Italia	29'30"
8. România—Karlsruhe	29'
9. Celtic—Internaționale	28'15"

Rezultă, așadar, că o parte-dă de fotbal, în cazurile de față, are o durată de joc efectiv variînd de la 48'—62', ceea ce reprezintă, în procent, 54—70% din totalul timpului regulamentar afectat unei intilniri.

Sînt însă situații în care limitele de mai sus — stabilite totuși după un număr insuficient de exemple — sînt de-

pășite în ambele sensuri, ajungîndu-se ca timpul efectiv jucat să fie chiar mai mic de 50% sau mai mare de 75%.

Consecințele acestei stări de fapt sînt deosebit de importante, atît în ceea ce privește organizarea procesului de pregătire cît și din punct de vedere al spectacolului sportiv. Consider că problema valorii unei intilniri este condiționată,

SĂ FIE SPORITE

DIMENSIUNILE TERENULUI DE JOC...

Aceasta este părerea lui Karoly Soos, antrenorul selecționatei de fotbal a R. D. Germane.

„În prezent, spune el, selecțiile naționale ale diferitelor țări încercă toate schemele tactice posibile: 4+2+4; 4+3+3 etc. Totodată nu se poate afirma că fotbalul se dezvoltă în ansamblu într-una din cele două direcții: ofensivă sau defensivă. Fiecare echipă tînde să treacă rapid de la o apărare masivă la o contraofensivă cu superioritate numerică. Jucătorii englezi și cei sovietici au prezentat la campionatul mondial din 1966 o formă aproape ideală unei asemenea tactici. Și fotbalistii de la „Internationale“ Milano o stăpînesc la perfecție. Cred că această cale de dezvoltare care s-a

conturat cît se poate de clar nu aduce nici un prejudiciu frumuseții jocului de fotbal.

Acum, cu privire la reguli. Consider că modificarea lor și asimilarea cu cele existente în hochei nu va fi eficientă. Împărțirea terenului de fotbal în trei zone și introducerea unui număr limitat de jucători în apărare nu va da nici un rezultat, după părerea mea. După cum nu va îmbunătăți situația nici introducerea de schimbări în regulile referitoare la situația „aut“ (în afara terenului). Mă pronunț numai pentru ca de acum înainte lovitura să nu fie executată cu mîna, ci cu piciorul, adică la fel cum se execută lovitura liberă. Aceasta corespunde mai mult caracterului fotbalului.

Pentru a face jocul mai spectaculos și a mări numărul de goluri, cred că ar trebui mărite dimensiunile terenului la aproximativ 120×80 m. Și încă de ce. În prezent, fiecare fotbalist are o rază de acțiune afectată numai lui, în care se deplasează. Or, sarcinile tactice stabilite de antrenori și pregătirea fizică mereu crescîndă a jucătorilor fac ca terenul de joc de azi să fie, pur și simplu, prea îngust. Ca urmare, lipsesc momentele tari.

Extinderea terenului ar conferi fotbalului mai multă acuitate, ar pune în fața antrenorilor noi probleme tactice, ar permite jucătorilor să dobîndească mai mult spațiu de mișcare.

OZON: „ÎNCEPÎND CU DĂRUIREA DE SINE...”

Cu această primă replică — spontană, sintetizantă, dar bogată în sensuri — a debutat dialogul nostru despre un motor al mișcării fotbalistice, de la noi ca și de pretutindeni — antrenorul. Fără vreo ordine sau grad de prestabilită, reproducem în rîndurile de mai jos răs-punsurile, ba chiar și... întrebările „la temă” ale foștilui fotbalist cu prilejul acestei convorbiri.

REPORTERUL: Prima întrebare se referă la persoana antrenorului: Cine credeți că sînt cei mai indicați pentru a îmbrățișa meseria de antrenor?

OZON: Părerea mea statornică este, că foștii mari jucători, îmbrățișînd cariera de antrenor, au cele mai multe atu-uri în această meserie. Asta nu înseamnă că — automat — un mare jucător devine un mare antrenor. Se cunosc destule exemple de jucători de clasă ajuși antrenori de... district. În principiu, însă, consider că relația MARE JUCĂTOR — ANTRENOR BUN este impusă de două fapte precise: jucătorul mare a VĂZUT fotbal superior și l-a și PRACTICAT. Față de „privitori”, cei care doar au VĂZUT fotbal, există — deci — o pondere în plus în balanță.

R.: Care este, după părerea dv., criteriul major în

munca de depistare a elementelor talentate?

O.: Tehnica individuală a jucătorilor! M-am convins că jucătorii cu fizic de... sașiști pot fi „stele” în fotbal. Exemple nenumărate: Ceal-kovschi (era o „jumătate de om”), Sindelar, Mathews, Simons, ca să nu mai vorbesc de Pircalab, Dumitriu II... (n.n. și adăugăm noi, Ozon...)

R.: Cit apreciați că durează — cotidian — munca antrenorului?

O.: Minimum 8-9 ore. 3-5 ore cel puțin pentru pregătirea cu jucătorii, luată colectiv și individual; 3-4 ore pentru munca de pregătire a antrenorului, teoretică și fizică.

R.: Pornind de la ideea — subînțeleasă — că antrenorul este obligat (în primul rînd de evoluția fotbalului internațional) să progreseze, care sînt, după părerea dv., căile concrete pe care un antrenor trebuie să le urmeze pentru a-și sporii experiența, cunoștințele?

O.: Studiul individual + călătoriile de documentare în străinătate, la cluburi celebre (Arsenal, Manchester United, Liverpool, Real Madrid, Anderlecht, Internazionale etc.) pe termene care să depășească durată... excursiilor + schimburi de tehnicieni din țări cu fotbal avansat.

R.: Ce părere aveți despre

raporturile ANTRENOR-JUCĂTOR?

O.: Existînd interese comune, consider că raporturile bazate pe ÎNȚELEGERE ȘI ÎNCREDERE RECIPROCA sînt cele mai fidele. Antrenorul și jucătorul trebuie să dea TOTUL fotbalului. În momentul în care unul dintre ei își permite o „libertate” sînt pentru acordarea... libertății totale, adică scoaterea lui din circuit. Fotbalul este, după părerea mea, o MESE-RIE care nu se poate face decît cu măsură întreagă.

R.: Cum vedeți raporturile ANTRENOR — CLUB?

O.: De colaborare. De sprîjin. În orice caz nu de subordonare a antrenorului în ce privește alcătuirea echipei, tactica de joc, pregătirea ei etc.

R.: Cum poate ajuta un antrenor promovarea într-o echipă superioară a unui tânăr fotbalist pe care l-a format?

O.: Este vorba de un ajutor complex: o pregătire psihică specială, încercarea înfățișării fotbalist în meciuri mai ușoare, amicale; jucătorii din echipa superioară — noii săi coechipieri — trebuie convinși să-l sprijine în joc, să-l susțină acțiunile, să-l încurajeze și nu să-l apostrofaze cînd greșete etc.

R.: Care este, după părerea dv., termenul de afirmare a unui antrenor?

O.: Această întrebare mi-o pun și eu. De obicei, se consideră că primul succes al unei echipe, chiar dacă antrenorul ei o conduce doar de 5-6 luni, înseamnă afirmarea lui. Cu alte cuvinte, primul succes da certificatul de antrenor, așa cum, din păcate, primul insucces îl desființează. Eroare. Un antrenor se afirmă în 3-4 ani. Ani în care rezultatele — fatal — oscilează, dar la sfîrșitul acestei perioade echipa „știe jocul”, are personalitate, în sinul ei se ridică individualități remarcabile etc.

R.: Ați putea să ne citați antrenori pe care-i apreciați, motivînd preferința?

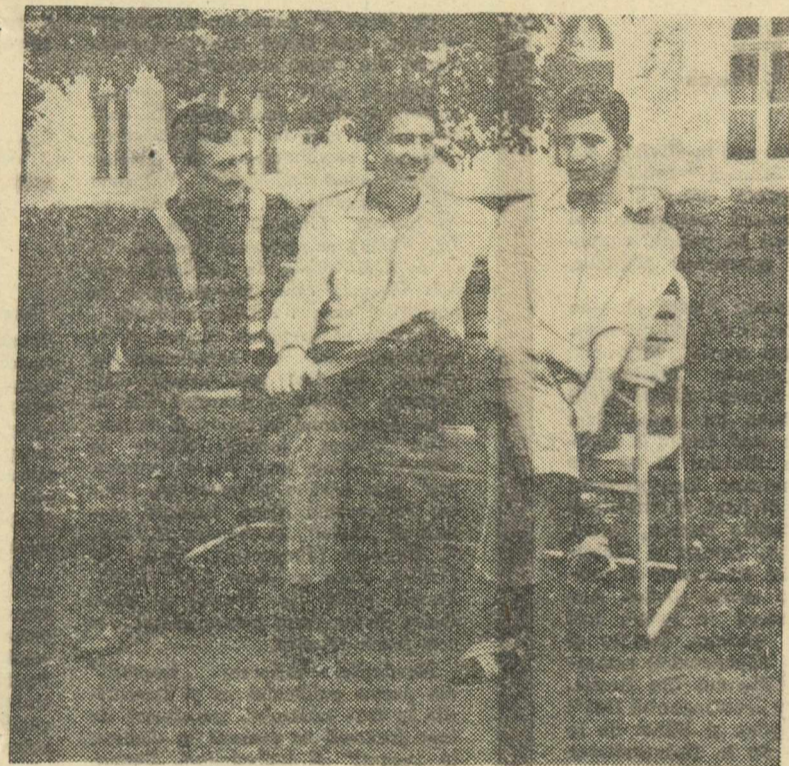
O.: Desigur. Baratkî (m-a învățat „secretul” loviturilor libere); Cirjan, Ronay, Steinbach (m-au pregătit psihic pentru a deveni un bun jucător); C. Braun-Bogdan (m-a „șoptit” întotdeauna ce tactică individuală de joc să adopt în funcție de adversarii mei direcți). Dintre cei de azi, am multă stimă pentru N. Dumitrescu, C. Teacă, B. Marian, V. Stănculescu, Nicușor etc. Toți au (sau au avut), în afara competenței, fiacărui fotbalului în inimă.

R.: Poate că de la ea trebuia să începem...

O.: Sigur. Pentru că fotbalul înseamnă întotdeauna și în primul rînd PASIUNE!

Marius POPESCU

Meistrul emerit al sportului Titus Ozon, spaima de acum cîțiva ani a portarilor noștri, a rămas un credincios al balonului rotund.

Constantin (între Șoo și Voinea): „...Ei pot fi atacanții centrali pe care Steaua îi așteaptă!”

CONSTANTIN: „SINGURA MEA PASIUNE”

Acept riscul de a mă repeta începînd cu ceea ce m-a impresionat de cînd îl știu pe Constantin. Pentru el fotbalul nu se termină odată cu antrenamentul sau cu meciul. Într-un fel abia începe. E la curent cu toate noutățile sportului nr. 1 în lume. Citește ziare de sport, reviste de specialitate din toate țările cu fotbal mare. Memoria lui în materie de rezultate și de formații poate concura cu ale celui mai redutabil participant la întrecerile „Cine știe, câștigă...”. N-am primit și nu voi primi niciodată un pariu cu el. E dinainte invincibil!

Si astăzi, cînd ne-am întilnit pentru un sfert de oră, „profesorul” îmi face în cîteva fraze un tur de orizont al fotbalului european, cu știri pentru care ar fi premiat orice reporter de rubrică externă sportivă. Incet-incet, îi ademensec spre subiectul „Voinea-Șoo...”.

— I-ai văzut cu regularitate în ultima vreme, împreună, în joc, Cum îi găsești?

— Într-o fericită conjunctură. Formă bună, amîndoi. Înțelegere

sporită pentru datoriile posturilor. Voinea se mișcă cu o ușurință și rezistență de junior. E și... căsătoriat la mijloc. Florică a trebuit să mai pună în cui absențele din viața de celibatar. Mi-am întărit convingerea că e jucătorul care stăpîneste cel mai bine arta demarării, la noi. Eh, dar nu vreau să-l umflu cu laudele. Îi aduc aminte și de defecte. În primul rînd, curajul de a șuta la poartă, care l-a părăsit pentru că a ratat de multe ori din situații clare. Dacă nu-și ia din nou inima în dinți să-și facă pină la capăt datoria de atacant, are numai de pierdut. Cîți inaintași celebri nu ratază cu stingăcia unui începător?

— Dar Șoo?

— Si-a dat drumul... Abia acum. Dar tot e bine. Șutează cu ușurință și... fără regret. Calități rare. Portarii i-au prins frica. Ce i-ar mai trebui? Să câștige în viteză și să deprindă și meșteșugul pătrunderilor spre a-i pune în și mai mare incurcătură pe apărători.

— Crezi în consacrarea acestui cuplu?

— Mai mult decît alții. Sînt convins de reușita lui... dacă regimul de muncă, de pregătire și de sobrietate a victoriei de dincolo de zidurile stadionului vor rămîne la indicele săptămînilor premergătoare campionatului. Ei pot fi atacanții centrali pe care Steaua îi aștepta!

— Cum vezi momentul actual — fotbal, gîndindu-ne la evoluția acestui sport?

— Toate eforturile sînt îndreptate spre tactică. Aici se caută o breșă în împrejurirea tot mai apăsătoare țesută de idolatrizarea defensivă. Pe mine reușita lui Celtic nu m-a convins. N-o resping definitiv. Aștept însă confirmări. Aș dori o confruntare a scoțienilor cu uruguayenii, mult mai recomandată de disciplina lor tactică, pentru un test al forței ofensive a echipei lui Stein.

— Te-a cucerit vreo pasiune? N-ai căzut încă în... nada pescuitului?

— N-am avut. Nu am și sper că nu voi avea altă mare bucurie decît fotbalul. El rămîne singura mea pasiune...

EF. I.

DOBRIŢ: „DORESC SĂ REVIN ÎN NAȚIONALĂ”

Lam întilnit de curînd pe Nicolae Dobrin la Pitești, orașul său natal pe care-l îndrăgește atît de mult și de care nu s-a despărțit în pofida unor oferte tenante. Acest jin tehnician al jocului cu balon rotund este foarte tînăr: împlineste 20 de ani la 26 august. Ne folosim de acest prilej să facem cunoscute sau să reamintim iubitorilor fotbalului cîteva aspecte din interesanta și totuși nu lipsită de controversă carieră fotbalistică a lui Dobrin.

La marginea orașului Pitești, pe malul Argeșului, prințe piopti bătrîni cu frunze fosfoare, se află o potență pe care, cit e ziua de mare, picuri, picuri de copii pot fi văzuți disputîndu-și cu ardore inițiativa în „mari meciuri” de fotbal. Ei, fotbalistii de-o șchioapă, l-au dat și o denumire acestei poezii: Maracana! Cu 7-8 ani în urmă, nelînist de la aceste jocuri era și Nicolae Dobrin. „Picuț” îndrăgite fotbalul și își avea idolul său în persoana lui Constantin, visînd să ajungă cîndva ca el...

Se pare că „Maracana” era vizuală, cel puțina pe vremea aceea, și de antrenori de la F. C. Argeșul, pentru că, tocmai pe aceste locuri Ianovschi, antrenor la copii și juniori, l-a descoperit pe Dobrin, ca de altfel și pe Pre-purgel. Odată introdus în lotul de juniori al echipei F. C. Argeșul, Dobrin se impune rapid ca un talent care promite mult și la vîrsta de 14 ani (să reținem această vîrstă) este promovat în

echipa întii și, deci, în divizia A.

Toamna anului 1965. Pe stadionul Republicii se joca la lumina reflectoarelor ultimul meci internațional al echipei noastre de tineret în acel sezon, contra echipei similare a Poloniei. Eram conduși cu 1-0 și se părea că nu mai există nici o speranță, deoarece băteții noștri atacau în trombă, dar fără luciditate. Intrarea lui Dobrin a trecut la început aproape neobservată, dar după 5-6 minute totuși a înțeles că ceva s-a schimbat. Într-adevăr, cu fetele sale — apreciate deseori ca decisive — cu pasele lui lungi, prin surprindere și de mare precizie, Dobrin a pus în derută înfrîngătoare echipa poloneză. Rezultatul final: 2-1 pentru jucătorii noștri. Dobrin nu măcusea nici un gol, dar, în fapt, el era eroul meciului. Din acea seară de toamnă, Dobrin, fără antrenamente prealabile de acomodare cu coechipierii săi și jucînd a doua oară la lumina reflectoarelor, ne-a prăvălit pe cel care avea în curînd să se impună ca un mare talent. Au urmat alte meciuri în țară sau pe mari stadioane din țări europene cu fotbal de înaltă clasă, în care Dobrin a intrat elogi din partea unor mari specialiști, dar partida aceea de pe „Republika”, în care a jucat mai puțin de o repriză, n-o va uita niciodată, iar despre antrenorul Angelo Niculescu și Bazil Marian, care l-au selecționat în lotul de tineret, Dobrin ne spunea că l-au

făcut „să se nască a doua oară ca fotbalist”.

La sfîrșitul anului 1965 și începutul anului 1966, echipa noastră de tineret a efectuat un turneu în cîteva țări occidentale: R. F. a Germaniei, Olanda și Franța, în care Dobrin devine din speranță, o certitudine. El își aminteste cu plăcere mai ales despre meciurile din R. F. a Germaniei unde a fost colat, de la prima sa apariție, ca un mare jucător.

Ascensiunea lui Dobrin a continuat. În primăvara anului 1966 este selecționat în prima reprezentativă a țării, jucînd în decurs de aproximativ un an, în 11 jocuri interțări, îndeplinind norma de maestru al sportului cînd nu împlinise vîrsta de 20 de ani.

Întrebare care este cel mai bun joc pe care l-a desfășurat în cadrul echipei naționale. Dobrin ne-a răspuns că cel cu R. F. a Germaniei, deși el consideră că nici la Neapole n-a jucat rău. În legătură cu ultimul joc menționat, Dobrin ne relatea un episod.

— „După meci, Mario Corso a ținut neapărat să facem schimb de tricouri”.

Aproape peste tot pe unde a jucat, în prima reprezentativă a țării, în echipa de tineret sau în cea de club, Dobrin a intrat, la vîrsta de 15-19 ani, elogiatoase aprecieri din partea unor nume cu rezonanță în fotbalul european și mondial ca Herrera, Herberger, Schön, Kopa, Fontaine și a unor revuiste și ziare de specialitate din numeroase țări. În fiecare dintre ele se vorbea despre

„finul tehnician”, „vedeta meciului” etc. Iată o parte din cele ce scria despre Dobrin revista „Fotbal Magazine”, din martie 1966, în care se arată că „are o tehnică perfectă și un deosebit simț al jocului: înalt, solid, clarvăzător, Dobrin este, în mod cert, la ora actuală, unul dintre cei mai buni jucători europeni de mijlocul terenului”.

Repede a zburat timpul în discuțiile cu acest tîndr simpatic, cu multă personalitate, care n-are însă nimic sau aproape nimic comun cu „înjumurarea” pe care unii și-au făcut obiceiul s-o lege de numele său.

Dobrin este departe de a se declara întotdeauna mulțumit de felul cum a jucat atît în „națională”, cît și la echipa sa de club și simțu de răspundere cu care ne-a vorbit despre lipsurile sale ne face să fim optimiști în ceea ce privește evoluția sa viitoare. Conștient că este deficiitar la capitolul viteză, vara aceasta și-a arăt antrenamentele îndeeșebit spre înlăturarea acestui neajuns. I se mai reproșează de multe ori lui Dobrin individualismul în joc și faptul acesta i l-am amintit în discuțiile purtate. Dobrin recunoaște că uneori se lasă furat de dribling, dar ne întreba dacă, în ultimul timp, nu s-a observat că s-a străduit să fie cît mai util echipei.

Dobrin dorește foarte mult să revină în echipa națională și din modul cum s-a pregătit în această vară, sîmțim îndreptățiți să sperăm că dorința lui are mari șanse de

a deveni realitate.

La vîrsta de 20 de ani, Dobrin are și alte dorințe. Ne-a vorbit cu multă hotărîre despre intenția sa de a-și relua în toamnă studiile, precum și despre dorința ca echipa sa, F. C. Argeșul, să

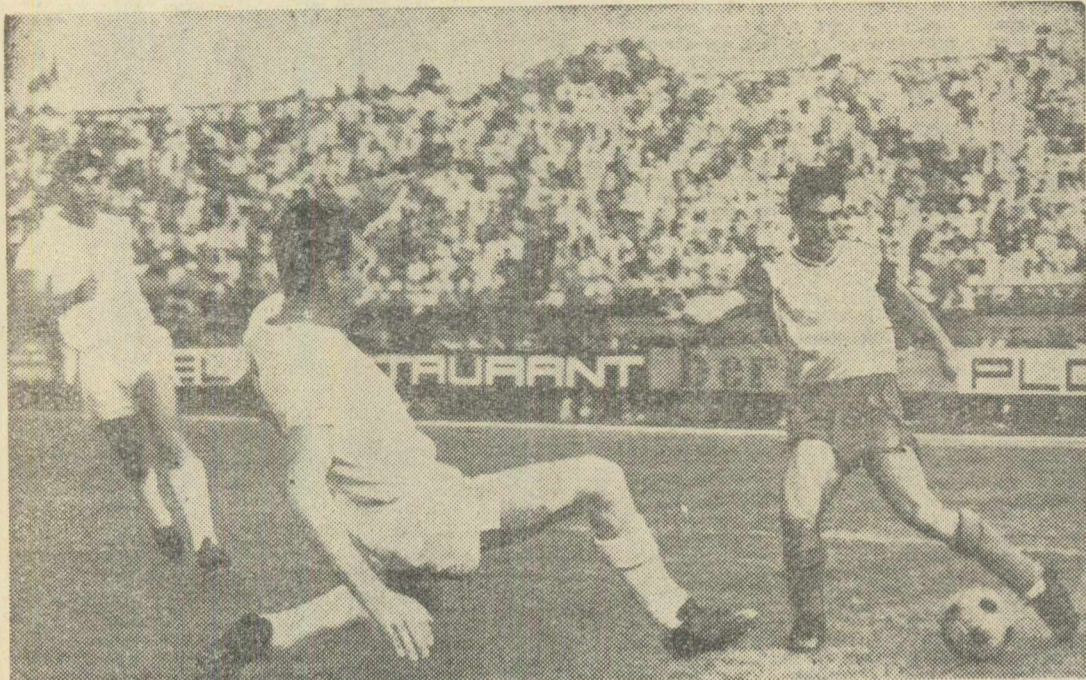
aiibă o comportare cît mai frumoasă în „Cupa orașelor țîrguri” și în campionatul național. Și o dorință familială: moștenitorul care va veni în curînd „numai băiat să fie!”

AL. PUIU

Secretul tehnicii lui Dobrin: lucrul cu balonul

PRIMELE JOCURI, PRIMELE

Nunweiler III se pregătește să-l oprească pe Mocanu din acțiune. (Fază din înfățișarea Petrolului - Dinamo București) Foto: Ion POPESCU

Loc și pe mai departe sportivității!

Ne obișnuim să sesizăm sau să consemnăm pe marginea unor hotărâri ale comisiei de disciplină din cadrul federației, abateri flagrante de la etica sportivă, cludări fățișe sau mascate ale normelor elementare de respect față de adversar, arbitru și public.

Intrucât multe aspecte ivite pe parcursul sutelor de minute ale fiecărei etape de campionat relevau „derogări” de mai mică importanță de la spiritul unei depline sportivități, ele erau tratate cu indulgență. Caracterul preventiv al semnalelor critice era astfel uitat.

Duminică însă, am constatat că auspiciile jubiliare sub care a debutat noua ediție a diviziei naționale au înglobat, în mod firesc și absolut necesar, caracteristica unei întreceri cinstitute, regulamentare, dis-

ciplinată. Cerințele îndreptățite ale unui fotbal de calitate presupun asigurarea unui cadru de deplină sportivitate, în care pregătirea și talentul fiecărui jucător, nota personală a fiecărei echipe, să se poată exprima deplin. Vechiul adagiu: „Cind armele vorbesc, muzele tac” își poate găsi un transfer la scară corespunzătoare și în dreptunghiul gazonat al arenei. Spectacolul fotbalistic trebuie ferit de orice factor care-l poate altera. Incluzem aici orice tendință de joc dur, obstructionist, încercarea de simulare sau incitare a publicului, „ajustarea” obiectivității publicului în funcție de interesele echipei favorite.

Sint culpe care de multe ori nu-și pot, și nici nu-și găsesc, în abaterile prevăzute de litera regulamentului. Ele constituie însă abateri de la codul necris al întrecerii sportive, care presupune înțelegerea scopului moral al disputei în care cel mai bun trebuie să învingă cu mijloace cinstitute și corecte.

De aceea ne permitem să relevăm în acest sens câteva aspecte și nume culese din etapa inaugurală.

Iată de pildă, un factor aproape comun: tendința jucătorilor din apărare de a opri în „fașă” atacurile adverse, prevalându-se de zicala: „scopul scuză mijloacele”. Valpeanu (F.C. Argeșul) l-a faultat des pe Năsturescu (Rapid), Balas (ASA Tg. Mureș) pe clujeanul Ivansuc. Ca să nu mai vorbim de fundașul rapidist Lupescu care într-un duel cu portarul Coman l-a lovit pe acesta.

Evident că asemenea abateri de la regulamentul au fost sancționate de arbitru. Au fost însă cazuri cind aparenta atletică a atacului (ca și lipsa elementului intențional) nu permita aprinderea jocului. Există în schimb tendința unui joc de „cumințire” prin frică a adversarului. Pentru brașoveanul Aiecu, fundașii centrali ai „Stelei”, D. Nicolae și Jenei, V. Popescu (Progresul), Czako II (UTA), Pexa și Anca („U” Cluj), Bartok (ASA Tg. Mureș) și alții, limita dintre jocul athletic și cel dur este foarte relativă.

Similările, obținerea „dreptății” din partea publicului ca și lamentările în fața arbitrilor, transformă de fapt jucătorii ce pozează în victime, în „agenți” ai indisciplinei. Răsturnarea rezultatului în meciul de la Craiova putea fi oprită de unii jucători de la Jiul prin invocarea unui imaginat ofsaid? Mărirea scorului la Tg. Mureș putea fi obținută prin gestica descori nemulțumită a lui Pavlovici? Asemenea atitudini se acordează pe aceeași „lungime de undă” cu spectatorii certați cu disciplina și bunul simț. Exigența publicului trebuie să se manifeste deopotrivă față de ambele echipe. De ce atunci unii spectatori băcăuani (atmosfera „fierbinte” din tribune la meciul inaugural a păstrat în general acei o notă pozitivă) slui erau trimite- rile la portar ale lui D. Nicolae dar aprobau pe cele expediate de Nedelcu și Maghiar de la peste 30 de metri?

Am consemnat aceste exemple din dorința ca nota de sportivitate ce a caracterizat etapa inaugurală a campionatului, să nu fie umbră în nici un fel pe parcursul desfășurării sale.

Mircea TUDORAN

Paul SLĂVESCU

4-3-3 câștigă

tot mai mulți adepți

Cum au jucat echipele, ce variantă de așezare au folosit în primele jocuri ale noului campionat? Iată ceea ce am urmărit duminică și cele constatate de redactorii noștri fac obiectul celor de mai jos.

În primul rând se cuvine subliniat faptul că 4-3-3 a cucerit marea majoritate a echipelor noastre din divizia A și că duminică aceasta a constituit nota dominantă a etapei, confirmând într-un fel afirmația faimosului fost internațional brazilian Didi, după care 4-2-4 a murit. În fond, în această din urmă așezare nu mai joacă decât Rapid și A.S.A. Tg. Mureș; prima cu varianta extremelor retrase, secunda cu Răksi retras în linia mediană în fazele de apărare. În rest însă, toate echipele s-au dovedit adepți ale lui 4-3-3.

În al doilea rând, menționăm că antrenorii au ajuns la această soluție în mod firesc, pornind de la posibilitățile reale ale jucătorilor lor, de la calitățile și puterea lor de adaptare la un sistem convenabil. În acest sens ne-au vorbit cei mai mulți dintre antrenori, și ne-a arătat-o chiar meciurile. Firește, în cadrul acestei așezări își fac apariția maniere diferite de acționare, exprimate după specificul echipelor și în raport cu posibilitățile jucătorilor. Un atacant (nu întotdeauna de pe același post, bineînțeles) este retras în linia mediană, cu funcții în general de conducător de joc, care ajută apărarea dar și ofensiva prin intercalări în acțiunile de atac. Universitatea Cluj a început să folosească apărarea în linie, dar - cum e și normal la început - cu greșeli care au fost plătite duminică. Jucătorii nu și-au însușit încă bine acest fel de a juca și contravin principiilor care-l călăuzesc. Steaua a încercat cu Voinea retras pe linia de mijloc, fără să dea însă rezultatele scontate. E drept însă, că formația militară a jucat sub arhivări, astfel că e prematur să facem aprecieri definitive. La U.T.A. însă, Axente - folosit ca om de legătură și cu sarcina de a calma jocul și de a sesiza breșele din apărarea adversă a corespuns (poate de aceea n-a ieșit prea mult în evidență, ca și Prepurgel, în rol de „libero” în fața liniei de fund). F. C. Argeșul și Farul, jucând în deplăsură, au acționat cu „libero” în apărare, folosind des arma contra-atacului. Piteștenii au avut realizări pozitive, înscriind ambele goluri din contraatacuri bine desfășurate și stăvilind (nici nu era prea greu) asaltul rapidist purtat invariabil prin cuplul Ionescu-Dumitriu. În schimb, Farul n-a reușit nici un gol, dar asta numai din lipsă de precizie și hotărâre.

Adoptând așezarea 4-3-3 n-am vrea însă să credem că echipele s-au oprit la o formulă comodă cu gândul că securitatea propriei porți trebuie să poarte accentul, iar atacul să realizeze ceva dacă va putea, pentru că 4-3-3 întărește mai mult apărarea. La organizarea aglomerată a apărării trebuie adăugată neapărat promptitudinea atacului, elasticitatea echipei, formând un bloc care se deplasează intact înainte și înapoi. Așteptăm confirmări și îmbunătățiri în interpretarea cât mai proprie a acestei maniere de joc în etapele următoare. Sint pozițiile!

Petre GAȚU

Debutanții...

Prima etapă, primele nume noi în divizia A... Sînt 24 fotbaliști care duminică trecută și-au încercat forțele în compania celor cu state de serviciu mai vechi în primul campionat al țării. Sînt 24 cei care au bătut la poarta consacării și cărora, desigur, pe parcursul etapelor, alții li se vor alătura.

Caracteristic e că cei mai mulți dintre ei s-au dovedit înzestrați cu certe posibilități de progres.

Cum era și normal, cele mai masive loturi de debutanți le-au prezentat echipele promovate, Dinamo Bacău și A.S.A. Tg. Mureș: dinamoviștii au reușit să învingă pe Steaua cu numai trei fotbaliști noi în formația care anul trecut a câștigat locul I în prima serie a diviziei B și din care cinci: Kiss, Maghiar, Rugușel, Dembrovski și Dușan au primit „botezul” diviziei A; militarii mureșeni au aliniat opt debutanți: Bartok, Balas, Timpănar, Csako, Siko, Ciutac, Lungu și Dumitriu III. Locul următor în acest clasament al promovării cu curaj a tineretului revine Jiului. Antrenorul Ștefan Coidum a lansat în arenă trei nume complet necunoscute (Achim, Naidin și Stoichițoiu) iar un al patrulea (Georgevici) remarcat mai demult în echipa C.S.M.-ului din Reșița. Dar să-i notăm și pe ceilalți din „contingentul 1967”: Jercan de la F.C. Argeșul, Bogdan și Mihai de la Progresul, Angelescu și Crețu de la Universitatea Cluj, Roma și Rusu de la Steagul roșu.

Impresii excelente, încă de la debut, au lăsat nu numai Angelescu (cel mai bun de pe teren în meciul de la Tg. Mureș, bine încadrat de la început în ideea tactică a echipei sale), Achim (remarcat în mod special), Dușan (un adevărat spiritus) sau Jercan (care a reușit frumoasa performanță să străbată într-un timp record un drum pe care alții nu-l pot străbate într-o viață de fotbalist: din campionatul orașenesc, la divizia A!). Cuvinte frumoase trebuie spuse și despre Roma (sobru, calm, elegant în joc, a luptat de la egal la egal cu „buldozerul” Iancu), Crețu (prototipul fotbalistului - luptător, cel pentru care nici o minge nu e pierdută), Kiss și Maghiar (excelexenți fundași, posesori ai unui stil de joc). Lungu și Dumitriu III (se completează reciproc de minune). Doar Bogdan, Mihai și Rusu, strângulați de trac, nu și-au putut dovedi întreaga măsură a calităților încă din etapa inaugurală. Li așteptăm, cu încredere, pentru o prezentare în numerele viitoare ale revistei.

Mircea TUDORAN

„Șarje” la etapa inaugurală de NEAGU RĂDULESCU

Greavu: Și tu, fiul meu... Kraus?

Anca și Ringheanu cu trei goluri în... t(e)ajcă.

- Cel puțin mulțumiți-mi că am apărat onoarea Capitalei!

- Hop și așa! Ține-o așa! Ca la noi la Craiova!

A foto sau nu întrebarea la fo

Competițiile

bat la

Fermecăto...
cest jo...
pabil si...
Fronosportului.
tăria „bombelor”
amar. Prin acest
oficiale de club
tervale de ordi
obligati să rec
noastre nu e
tele noastre
în prima etapă
de apel!
Ce spune acc
nală triplă sur
tate oficiale cu
perioda preme
conduși de fap
Rapidul (in „Cu
amicale) cit și
gătitoare - alit
prin factura jo

PRO

Iată pronos
nr. 34, din 27

1. U.T.A. - R...
2. STEAUA
3. F.C. ARG...
4. DINAMO
5. JIUL - I...
6. FARUL - I...
7. „U” Cluj
8. C.F.B. Pa...
9. POIANA
10. METROM
11. A.S. Cugl...
12. INDUSTRI...
13. GAZ MET...

Concomitent
intruciva în un
A - și-au reli
majiile angajat
oare. Concepui
ca importante
balul nostru de
rea echipelor a
stirnesc interesi
măsura în care
pe dreptunghiul
tineri, talentați,
să destrame pri
profesională
Fără îndoială c
lar momentan
lurea permanent
lătoriu, a prom
unii număr și
nate în întrecer
vedere, să înc
rente, deocum
de generalizag
unor echipe în
debut.
In divizia B

„POVESTEA MEA ȘI A FOTBALULUI”

După ce joacă în echipa școlii din micul oraș Barking, apoi în diverse selecționate districtuale de juniori, Bobby Moore este luat de clubul West Ham unde se antrenează sub conducerea lui Malcolm Allison.

Ca junior al acestui club face parte de mai multe ori din echipa Angliei la turneele U.E.F.A. În anul 1958 este promovat în echipa întâi a clubului, iar în urma transferului vechiului său rival, internaționalul John Smith, devine titular.

Cariera sportivă a lui Bobby Moore continuă cu noi succese. În toamna lui 1960 este selecționat în echipa de tineret a Angliei și, în scurt timp, devine căpitan al acestei echipe.

În episodul din numărul trecut, Moore a povestit despre debutul în prima reprezentativă a Angliei și apoi despre alte întâlniri internaționale.

La sfârșitul primei reprize conduceam cu 1-0 prin golul înscris de Johnny Byrne. Oricâtă bunăvoință și simpatie s-ar fi creat prin schimburi de insigne, acestea dispărură odată cu pauza. De fapt, noi primisem insigne înapoi. Antrenorul brazilienilor, Palmera Pessoa, le aruncă la picioarele lui Ron Greenwood! În minutul cincizeci al jocului, José Matos, cunoscut sub numele de „micul Garrincha”, reuși să aducă brazilienilor egalarea. În ciuda eforturilor adversarului, noi am reușit să menținem rezultatul și acest meci nu ne aduse în fruntea clasamentului seriei, înaintea echipei italiene Mantova. Ne întoarserăm la Londra ca lideri ai seriei noastre. În ceea ce mă privește, nu mă simțeam în nici un caz „slăbit”. Dimpotrivă, New York-ul a fost pentru echipa noastră o experiență foarte bună prin faptul că ne-a dat posibilitatea de a juca într-o perioadă de timp relativ scurtă, o serie de meciuri împotriva unor echipe străine foarte bune. La întreaga echipă se constată o maturizare care se făcu simțită la ocazia revenirii noastre la New York câteva săptămâni mai târziu, pentru a participa la faza finală a acestui turneu, când câștigătorii de serie se întâlneau între ei pentru cucerirea trofeului pus în joc.

Primul nostru adversar era echipa Gornik din Polonia. Spre deosebire de obișnuitele turnee de vară ale cluburilor, turneul de la New York se desfășura, așa putea spune, într-o atmosferă de seriozitate excesivă. Jocul împotriva echipei Gornik avea să se transforme într-un „cazan al satanei”, atât de supra-încălzit, încât antrenorul nostru Ron Greenwood trimise pe portarul de rezervă Brian Rhodes, pentru a ne rechema de pe teren.

Arbitrul scoțian reușe să injurie public prin faptul că anulase primul gol al polonezilor pe motiv de ofsaid. În momentul în care el anulă un al doilea gol polonez pentru același motiv, galeria poloneză își țese complet din fire. Grupuri, grupuri de spectatori invadară terenul, aruncându-se asupra noastră cu atita disperare încât ne era frică de linșare. Înainte încă de a putea fi salvat, arbitrul își pierduse absolut tot echipamentul și era atât de rău lovit încât era în imposibilitate de a mai controla jocul. Unul din arbitrii de linie trecu pe centru. Acest meci se termină exact după două ore și jumătate de la începerea lui, dar singurul gol valabil, înscris de noi, ne dădu posibilitatea de a întâlni în finala competiției echipa cehoslovacă Dukla, câștigătoarea celor două ediții anterioare ale acestui turneu.

Finala cu Dukla

Ron Greenwood nu privește jocul de fotbal cu obsesia victoriei cu orice preț. Cere însă o permanentă îmbunătățire a stilului de joc. El nu este de loc omul care să nu-și poată stăpîni nervii și să țipe la jucători. Dimpotrivă. În puținele ocazii în care l-am văzut supărat pe noi, el nu-și exprima nemulțumirea pentru înfringere, ci pentru meciuri câștigate, după cum spunea, de o manieră ce în totul nesatisfăcătoare.

Echipa cehoslovacă număra printre jucătorii ei șase componenți ai naționalei care jucaseră în finala campionatului mondial (din Chile — u.n.). Ei câștigară prima manșă a finalei cu 1-0.

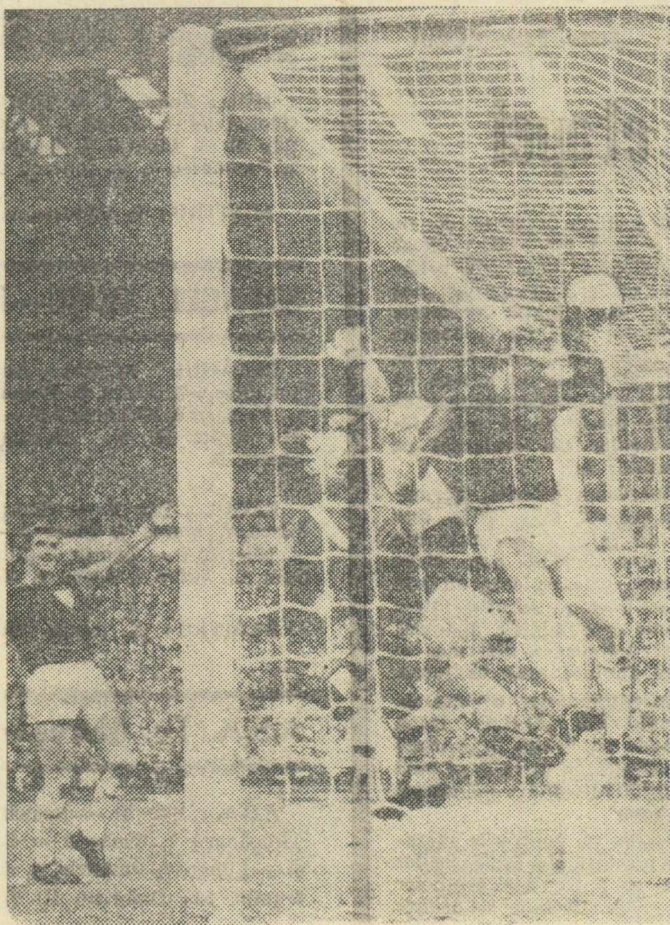
— Este cel mai bun joc pe care l-ați făcut de când am preluat conducerea echipei, ne spuse Ron Greenwood după înfringere. În manșa a doua a acestei finale, reușirăm un 1-1, dar cupa reveni cehoslovacilor.

O echipă cu totul nouă se întoarse de la New York în Anglia și pregătirile pentru sezonul 1963-64 începură sub auspiciii noi. Cu toate că turneul din America nu se prea bucura de publicitate la noi, așa spune chiar de mai puțină decît merita, noi știam perfect de bine ce important a fost. Simțeam cu toții că ne-am maturizat. A fost o maturizare rapidă, dacă nu subită, datorită atmosferei de cupor încins de la New York. Nimeni dintre noi nu se simțea slăbit. Un șir neîntrerupt de meciuri cu miză nu slăbește jucătorul, lucru dovedit de brazilieni care joacă mult mai multe meciuri pe an decît oricare club englezesc. Nu mă îndoiesc, în schimb, că oricine s-ar moleși dacă ar juca meciuri fără miză de-a lungul unui an, fără întreruperi. Satisfacția de a fi obținut locul

doi la acest turneu atât de disputat, ne umpluse de entuziasm pentru sezonul următor din Anglia. Aveam să arătăm suporterilor noștri că „balonul” nostru se ridică tot mai sus. Zilele de așteptare trecuseră. Poate că dacă obțineam rezultate slabe la New York, ne-am fi întors într-o stare de spirit diferită, dar unicul fel al lui Ron Greenwood, pentru care gîndea și planifica, căruia îi subordona orice, era fotbalul modern, absolut necesar dacă vrei ca jocul să fie prestat la nivelul standardului mondial.

Aș putea afirma că am lăsat la New York complexul nostru de inferioritate. În ceea ce mă privește, ca jucător, am trecut printr-o altă fază în lupta mea pentru perfecționare, terminînd odată pentru totdeauna cu „grăsunul” și cu amintirile trecutei mele rămîneri în urmă. Fusesem proclamat cel mai bun jucător al turneului. Pară poate curios ca o echipă de fotbal dintr-o suburbie din estul Londrei, să-și regăsească „înima” la numai o milă sau două depărtare de Broadway!

Irezistibilul Bobby Moore apare și în atac atunci cînd este nevoie. Iată-l proiectat cu minge cu tot în plasa porții adverse!

Apare Alf Ramsey

Dacă există un om în fotbal care să-și fi ameșit, uluit și enervat în același timp pe „microbiști”, atunci deest om este fără îndoială Alf Ramsey, omul care răspunde de destinele fotbalului englezesc. Din sezonul 1962-63, de cînd a preluat în mâinile sale soarta echipei naționale a Angliei, felul lui de a gîndi și a lucra i-a încîntat și înfuriat pe rînd pe toți criticii acestui sport, iar de multe ori i-a pus în fața unor adevărate enigme. La un moment dat fusese acuzat că păstrează în lot jucători ieșiți din formă. Altă dată, cînd conforța celor susținute de toți ziarisții sportivi, el ar fi trebuit să comprime numărul posibilităților pentru campionatul mondial din 1966 pînă ar fi ajuns la un nucleu de bază, el începu — contrar celor așteptate — să cheme oameni în lot ale căror nume abia de erau cunoscute în propriile lor echipe. Trebuie spus că în unul sau două cazuri, ziarisții sportivi nu auziseră de loc de numele respective. Unele ziare susțineau că Ramsey trebuie să plece, altele, că Ramsey trebuie să-și revizuiască ideile, iar majoritatea oamenilor așteptau și se întrebau nirați ce o să fie.

Care este secretul prin care Alf Ramsey a reușit să constituie o echipă engleză capabilă de mari victorii?

Atunci cînd juca la Tottenham Hotspurs pe post de fundaș, era un jucător abil, calculat și cu un temperament rece. Mi s-a spus că nu avea nici viteză prea mare

și nici nu prea „întra la om”. În schimb avea creier. Și acest creier fotbalistic el l-a folosit ca antrenor. Modul în care a reușit să facă din Ipswich Town, o echipă obscură din liga a treia, campioana Angliei într-un interval de numai șapte ani, fără să schimbe aproape de loc componența echipei, ține, așa putea spune, mai mult de legendă decît de realitate.

Inițial, Ramsey trebuia să preia echipa Angliei în mai 1963. În 1961-62, Ipswich Town cîștigă campionatul Angliei, învingînd în mod practic toți adversarii. Ea promovase abia cu un an înainte în prima ligă și în loc de a retrograda după primul an, iată-o încoronată cu titlul suprem.

Al doilea an al său în prima ligă, însă, nu i-a mai adus de loc succese scontate. Criticii lui Ramsey — care de curînd îl ridicaseră în slăvi ca pe un făcător de minuni — îl acuzau acum de tot felul de lipsuri, în special de faptul că nu se preocupase de viitorul echipei Ipswich. Mărturisesc că am considerat aceste cri-

și a fiecărui jucător advers pe care urma să-l întîlnim, era un ajutor de neprețuit pentru echipele Angliei în pregătirile lor pentru meciuri internaționale. Mi se părea un mare păcat faptul că fotbalul nostru îl va pierde pe Winterbottom.

Prima oară l-am întîlnit pe Alf Ramsey la Sheffield, în octombrie 1962. El sosise acolo pentru a urmări meciul nostru tur împotriva Franței, din prima etapă a Cupei Europei a Națiunilor. Jocul s-a terminat nedecis, 1-1.

Chiar de la început mi-am dat seama că, din punct de vedere al caracterului, Alf Ramsey semăna foarte mult cu un om născut și crescut în estul Londrei. Est-londonezi autentici ca Jimmy Greaves, Johnny Byrne și cu mine eram de multe ori puși în încurcături deoarece nu vedeam logica pentru care alți oameni nu puteau înțelege simțul dezvoltat al umorului care se ascundea în spatele firii sale reci și calculate. Fiindcă acest simț al umorului pe care-l are era mai puțin vizibil, el scăpa unor oameni cum ar fi scoțienii sau cei din Liverpool, căci ei nu cunoșteau estul Londrei. Nu știu de ce, poate fac generalizări ne la locul lor și digresivni, dar efectiv nu pot înțelege de ce alții oameni îl consideră pe Alf Ramsey, rece, ursuz și misterios. Nu este absolut nimic misterios în metodele lui de selecție pentru oricine este dispus să gîndească.

Deoarece antrenorul unei echipe nu face confidențe jucătorilor în legătură cu metodele lui de selecție, eu nu fac altceva decît să avansez propriile mele idei, ajungînd la concluzia că el era decis de la bun început să dea fiecărui jucător „probabil” sau „posibil” al naționalei Angliei, ori cît de mică ar fi fost șansa acestuia, posibilitatea de a arăta ce ar putea face într-un joc de factură internațională. În vara anului 1964, Anglia participă la așa-zisa „Mica Cupă Mondială”, competiție ce s-a desfășurat la Rio de Janeiro. Luaram cu noi 19 jucători și fiecăruia îi veni rîndul să joace într-un meci, cu toate că nu am disputat decît patru partide. Aceasta era o indicație de felul cum gîndea și lucra Ramsey. Mai erau doi ani pînă la campionatul mondial de fotbal și deci o perioadă propice pentru a verifica potențialul internațional al unui număr cît mai mare de jucători.

Primul joc internațional în calitatea lui de antrenor al echipei Angliei, a fost meciul retur cu Franța și doream cu toții să-i oferim lui Ramsey un start bun. Pe de altă parte voiam să-l și impresionăm cu propriile noastre calități. Meciul începu foarte promițător, sub lumina reflectoarelor franceze, dar în curînd deveni un fel de coșmar pentru portarul nostru, Ron Springett, dela Sheffield Wednesday. Tocmai el, unul din cei mai serioși portari pe care-i cunoaște fotbalul, a avut o categorică zi proastă, cum se spune, lucru ce se poate întîmpla oricărui jucător. Din nenorocire, greșelile unui portar devin și mai vizibile la lumina neonului. La sfârșitul primei reprize noi nu fuseserăm în stare să înscrim de loc în timp ce săracul Ron a fost obligat să scoată de trei ori mingea din plasă. Ne-a impresionat atitudinea lui Alf Ramsey în cabine. El nu părea nici dezamăgit, nici enervat de jocul slab prestat de noi în prima repriză. Ne vorbea foarte liniștit, dar ferm în același timp.

— Nu văd de ce nu ați putea cîștiga acest meci, spuse el.

Cam pe la mijlocul reprizei secunde reușirăm să reducem scorul cu două goluri. Bobby Smith, de la Tottenham Hotspurs, și Bobby Tambling de la Chelsea marcaseră fiecare cîte un gol. Dar o serie întreagă de greșeli în apărare au permis francezilor să găsească culoare de șut și meciul se termină cu scorul de 5-2 în favoarea gazdelor.

Iată-i și pe scoțieni...

În acest sezon am jucat pentru prima oară împotriva naționalei Scoției. Cred că este locul să fac un comentariu în legătură cu fotbalul internațional, așa cum îl văd jucătorii englezi, în special cei din generația mea. Pînă în momentul în care miraculoasa echipă a Ungariei pulveriza Anglia pe stadionul Wembley, noi eram maeștrii fotbalului mondial. Cînd oamenii vorbeau de „mari” fotbaliști, ei se gîndeau la Stanley Matthews, Tom Finney, Tommy Lawton, Wilf Mannion, Raich Carter... și dintr-odată a trebuit să învățăm să pronunțăm nume ca Puskas, Kocsis și Di Stefano. Iar atunci cînd marile noastre vedete păliră, Anglia intră într-o perioadă interimară, în care ne lipseau individualitățile cu care am fi putut învinge alte țări și nici nu ne obișnuiserăm încă cu ideile noi pe care alte țări deja le aplicau în practică.

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

Fază din prima manșă a finalei „Cupei campionilor sud-americani”, Racing Buenos Aires - Nacional Montevideo (0-0). Doi jucători uruguayeni (Esparago și Sosa, în dreapta) contra unui apărător argentinian (Perfumo, stînga). Returul finalei se dispută azi, vineri.

Încet-încet, Europa începe să intre în ritmul campionatelor. Duminică trecută s-a dat startul în campionatele din Anglia, și R.F. a Germaniei, în alte țări ca Cehoslovacia, R.D. Germană și Olanda ele se află la a doua etapă.

● Campionatul englez a debutat printr-o surpriză de proporții. Deținătoarea titlului, Manchester United a fost învinsă cu 3-1 de Everton, mai bine zis de micuțul **Bali** — extremul dreapta al echipei Angliei —, care a făcut o partidă senzațională, neputînd fi oprit de apărarea „băieților lui Busby”. De notat că în formația lui Everton — total remaniată față de fostul campionat — au evoluat șase jucători sub 21 de ani! La prima etapă a noului campionat au asistat cu 115.000 mai mulți spectatori decît în etapa inaugurală a ediției trecute.

● Celtic înregistrează un mare succes de public. La primele sale întâlniri din acest sezon au asistat peste 300.000 de spectatori! Deținătoarea „Cupei campionilor” — luptă spre a cuceri și noua ediție a „Cupei Ligii” — care se desfășoară sistem turneu, pe grupe, cu meciuri tur-retur. Dacă obține și acest trofeu, Celtic cîștigă absolut toate competițiile scoțiene.

● În campionatul U.R.S.S., Dinamo Moscova — cu o echipă foarte tină — domină în trecerea. Principalele sale adversare sînt Dinamo Kiev și Dinamo Tbilisi. Să notăm că echipa din Kiev a jucat cea mai mare parte a întâlnirilor fără jucătorii din lot, avînd de suportat un serios handicap. Acum, selecționarii reîntre în formațiile lor, ceea ce anunță o revenire a lui Dinamo Kiev; aceasta va înfîlî în „Cupa campionilor europeni” pe Celtic, în două partide care se anunță foarte echilibrate. Dar cea mai puternică ascensiune în clasament a marcat-o Spartak Moscova care a reușit o serie de victorii consecutive ajungînd, din a doua jumătate a clasamentului, în plutonul fruntaș (locul 5).

● Ferenevaros se află, în campionatul ungar, la a 19-a etapă fără să cunoască înfrîngeră, avînd la activ 17 victorii și 2 rezultate egale. Performanța ultimei etape a realizat-o modesta formație Eger care a dispus cu 4-3 de Honved. De săptămîna trecută au fost convocați și selecționabili în vederea partidelor internaționale din noul sezon. Ei se vor reuni de acum înainte săptămînal pentru antrenamente sub conducerea selecționerului Illovszky.

● La capitolul turnee, notăm debutul lui Inter în turneul din America de Sud și de Nord. Echipa lui „H. H.” (fără patru titulari) a jucat sub așteptări la Santiago și a pierdut cu 1-0 partida cu selecționata chiliană, al cărei atac s-a dovedit deosebit de periculos, obligîndu-l pe Sarli la intervenții cu adevărat miraculoase.

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

INTER FĂRĂ FACCHETTI, LANDINI ȘI DOMENGHINI...

În turneul pe care îl întreprinde actualmente în America de Sud și de Nord, Internazionale a plecat fără trei dintre cei mai buni jucători ai ei: Facchetti, Landini și Domenghini care își satisfac stagiul militar. Ei au intrat în programul de instrucție militară la începutul lui august. Absența acestor trei oameni de bază conțază mult pentru echipa lui Helenio Herrera.

Conducerea clubului milanez speră să-i poată totuși folosi pe Facchetti, Landini și Domenghini, începînd cu luna octombrie — atunci cînd ei vor fi terminați perioada de instrucție.

SPRE MECIUL Nr. 50

Unul dintre cei mai reputați arbitri internaționali, maghiarul

Istvan Zsolt, se pregătește ca în actualul sezon să realizeze o performanță destul de rar întâlnită printre „cavalerii fluierului”: al 50-lea meci internațional la activ. Pînă acum, directorul Teatrului popular din Budapesta (căci aceasta este în „civil” profesia lui Zsolt) a condus 47 de meciuri internaționale, inter reprezentative sau intercluburi. Cît privește totalul jocurilor arbitrate de el în întreaga carieră, acesta trece de 1.000!

O REVEDERE

EMOȚIONANTĂ

Orașul Praga l-a avut ca oaspe pe celebrul jucător englez sir Stanley Mathews, care a evoluat cu echipa pe care o autrenează în prezent, F. C. Port Vale, în capitala Cehoslovaciei.

Spectatorii i-au rezervat o primire călduroasă. Dar, pentru Mathews, această vizită a constituit prilejul reîntîririi cu unii dintre foștii parteneri de întrecere. Aceștia l-au așteptat la aeroport și s-au ocupat cu toată atenția de musafirul lor de onoare. În grupul foștilor internaționali cehoslovaci se găsea și Nejedly, împotriva căruia Mathews a jucat în anul 1937, pe stadionul Wembley, în partida în care a debutat în reprezentativa Angliei sustinută de aceasta cu reprezentativa Cehoslovaciei.

ELEVII ÎN CENTRUL

ATENȚIEI

Campionatul școlar al Uniunii Sovietice, programat în toate republicile unionale, s-a bucurat de o mare grijă a organizației — asigurată de federația unională și de direcțiile școlilor — dar și de un deosebit succes de public și competițional.

Turneul final al acestei mari competiții s-a disputat la Moscova și a reunit pe cele patru selecționete calificate în această ultimă fază: reprezentativele orașelor Moscova și Leningrad, a R.S.F.S. Ruse și școlilor „Rezervelor de muncă”. Au asistat peste 35.000 de spectatori. Titlul de campioană școlară a revenit echipei R.S.F.S. Ruse, urmată de selecționetele orașelor Moscova și Leningrad.

NOUĂ

SUPRAVIETUITORI...

Selecționerul echipei Angliei, sir Alf Ramsey, a declarat că, după părerea lui, nouă dintre cei douăzeci și doi de jucători care au făcut parte din lotul pentru CM 1966 pot juca și la întrecerea din 1970 din Mexic. Ramsey este de părere că acești nouă fotbaliști vor rezista pînă atunci pentru următoarele criterii:

- constituția lor fizică, capabilă să se adapteze condițiilor climatice deosebite din Mexic
- vîrsta acestor nouă jucători
- constanța formei lor
- puterea de a rezista asaltului tinerei generații.

Ramsey n-a numit pe supraviețuitorii lui dar presa engleză recunoaște în acest grup pe Spraggott, Armfield, Cohen, Wilson, Byrne, Flowers, Eastham, Connelly, Paine.

CLUBUL

„SPERANTELOR 1967”

În Bulgaria a luat ființă de curînd un club, pe întreaga țară, denumit „Clubul speranțelor 1967”. Din el fac parte tineri fotbaliști, în vîrstă de 12-14 ani, care și-au constituit echipe în aproape toate orașele. Clubul va avea un campionat propriu care se va încheia printr-o fază finală, cu echipele calificate din întrecerile pe oraș, raion și, apoi, pe regiuni.

Președinte al clubului a fost ales cunoscutul fost internațional Naidenov iar printre membrii biroului se numără și alți fotbaliști celebri ca Asparuhov și Gagarelov.

O FORMULĂ NOUĂ A TURNEULUI BALCANIC

Convorbirea noastră cu președintele clubului Fenerbahce, FARUK ILGAZ, viceprimar al Istanbulului, care a fost recent oaspetele Bucureștiului, a început cu un compliment la adresa piloților români de pe avionul IL18 care l-au adus la Capitală.

„Piloții dvs., ne spune dl. Ilgaz, nu-și dezmințiscușința. Li socotesc printre cei mai dibaci din lume. Trebuie să știți că este a cincea oară cînd călătoresc cu avioane românești și de fiecare dată sînt uimit de ușurința cu care echipajele societății bucureștene efectuează aceste așa de dificile operațiuni care sînt decolarea și aterizarea...”

Apoi interlocutorul a continuat: „...Constat că dvs. aveți acest dar de a colecta simpatia și admirația. Am ocazia, deși au trecut multe zile de atunci, să vă spun că o echipă română care nu s-a bucurat, vai ce păcat!, și de favorurile zeitei norocului, a cucerit pur și simplu spectatori turci. Știți cine a fost această echipă? Reprezentativa de juniori a României la Turneul UEFA. Nu fac nici un act de politețe dacă vă spun că la Ankara ea a fost a-

plaudată tot așa de călduros ca și echipa Turciei, la Eskisehir”.

L-am întrebat mai departe pe această veche cunoștință a sportivilor români dacă are proiecte privind noi întâlniri

rioadă decembrie-ianuarie cînd știu că ea este solicitată pentru mai multe întâlniri și în Iran. Doresc, de asemenea, să stabilem și turnee pentru alte sporturi: box, baschet, lupte, adică și pen-

Am discutat, nu o dată, în cadrul federației, despre perspectivele noii ediții a turneului balcanic. Și există tot mai insistent ideea de a opera modificări în sistemul său de disputare, în sensul înlocuirii actualei formule — care se întinde pe o durată prea mare de timp și diminuează mult interesul — cu una mult mai operativă. Ne gîndim chiar la o competiție, gen campionat-mondial, care să reunească participantele pentru 10-12 zile într-un oraș sau două și să decidă, după meciuri sistem turneu sau eliminatorii, pe cîștigătoarea întrecerii...”

Interviul l-am încheiat în seara meciului Dinamo — Fenerbahce cînd dl. Ilgaz ne-a făcut o confidență, în drumul spre cabina jucătorilor săi: „Se spune că sînt înfrîngerii care te satisfac și victoriile care te nemulțumesc. Am fost învinși de o echipă mult mai rafinată tactic dar sînt bucuros că Fenerbahce a dat o replică gustată de publicul românesc și că aplauzele culese în cantități așa de mari de Dinamo la Istanbul s-au auzit și aici la București pentru noi”.

Eftimie IONESCU

Interviu cu
dl. FARUK ILGAZ
președintele clubului
Fenerbahce - Istanbul

fotbalistice româno-turce: „Firește, ne-a răspuns el. M-am convins că Istanbulul are totdeauna aplauze pentru echipele românești și clubul nostru a primit și primește din partea miilor de suporteri sugestia de a amplifica volumul jocurilor cu cluburi din România. Vreau să perfectez, acum, pe timpul șederii la București, un nou turneu al echipei Dinamo București în pe-

tru celelalte secții ale clubului nostru”.

Știam că în anul viitor, organizarea Turneului balcanic de fotbal va reveni Turciei și am ținut să atingem și acest subiect cu interlocutorul nostru.

„Da, pentru anul care vine, ne declară dl. Ilgaz, sarcina de a asigura buna desfășurare a întrecerii în care sînt angrenate și echipele noastre revine Turciei.

FIFA NEWS

ȘEDINTE F.I.F.A. LA TUNIS

La 15 și 16 septembrie se vor întruni la Tunis, cu prilejul turneului de fotbal din cadrul Jocurilor Mediteraneene, comisia de redactare pentru revizuirea statutelor F.I.F.A. și — respectiv — comisia de arbitri F.I.F.A.

RECORD DE SPECTATORI ÎN JAPONIA

Continuă să crească numărul spectatoilor la meciurile de fotbal disputate în Japonia, de cînd această țară a găzduit turneul olimpic de fotbal, în 1964. Ultimul record a fost stabilit cu prilejul partidei amicale dintre echipa Japoniei și formația amatorilor englezi Middlesex Wanderers: 46.000! Și în acest timp, pe un teren învecinat, la un joc de baseball profesionist au fost prezenți doar 8.000 de spectatori.

FEDERAȚII SUSPENDATE

La sfîrșitul lunii iulie mai erau în stare de suspendare, pentru a nu-și fi achitat obligațiile financiare față de forul internațional, federațiile din următoarele țări: Bahrein, Cambodgia, Camerun, Republica Dominicană, Gabon, Ghana, Liberia, Nigeria și Panama.

Ultimul număr al buletinului Federației Internaționale de Fotbal cuprinde o serie de noutăți din domeniul celui mai popular sport, din care spicim următoarele:

„ARBITRII DE CENTRU ȘI DE TUȘĂ — O ECHIPĂ”

A fost terminat un film în culori avînd ca temă cooperarea dintre arbitrul de centru și cei de tușă în sistemul de arbitraj în diagonală. Filmul — avînd titlul de mai sus — urmărește să creeze printre jucători, conducători și spectatori, o mai bună înțelegere a sarcinii importante a celor trei arbitri într-un joc. Versiunile în limbile engleză și germană vor fi gata la începutul lunii septembrie.

CONGRESUL F.I.F.A. ÎN S.U.A.?

Deoarece federația marocană de fotbal n-a putut da în scris garanția că toți membrii federațiilor naționale, afiliate vor primi viza de intrare în Maroc, pentru a lua parte la Congresul F.I.F.A., fixat la Casablanca, anul viitor, forul internațional a hotărît să-și țină congresul în altă țară. O propunere a fost făcută federației din S.U.A. Aceasta, n-a răspuns încă dacă este dispusă sau nu să-l organizeze.

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Helmuth HALLER

Un val de critici a izbit hotărârea lui Schön — selecționerul reprezentativei Republicii Federale a Germaniei — de a-l titula în echipă pentru C.M. 1966, pe Helmuth Haller, „atacantul cu mirosul golului mereu în nări” cum l-a denumit unul dintre reputații ziaristi italieni, Ferruccio Berbenni.

De ce a întâmpinat succesul lui Herberger această opoziție? În primul rând deoarece Haller pierduse oarecum contactul cu fotbalul din țara sa. El părăsise clubul care îl consacrase, F. C. Augsburg, într-o ploioasă zi de octombrie din 1962, pentru a îmbrăca tricoul formației italiene Bologna, doritoare să-l aibă în rândurile sale încă cu doi ani înainte de a-i obține semnătura și, mai ales — prețiosul aviz al Federației de fotbal vest-germane. Mulți dintre specialiștii și socoteau dezacționatizat, incapabil să se mai reintegreze în spiritul și concepția de joc a reprezentativei. Al doilea argument îl reprezenta lipsa de capacitate a blondului atacant de a rezista — după respectivele opinii — la efortul

presupus de dura competiție din insula ențeză.

Schön a rămas surd la criticile nu lipsite de vehemență, nu a anulat comanda pentru costumul special, pe măsura lui Haller, arborat de internaționalii vest-germani la C. M. și, ceva mai mult, l-a anunțat în formația pentru jocul de debut. Stia el ce știa...

Selecționerul nu a avut motive să regrete decizia și, curind, și cei ce nu-l aprobaseră făceau o totală întoarcere de front. În competiția supremă, Helmuth Haller s-a dovedit știuta piesă care îl impusese peste hotare, în Italia, și îl menține și astăzi printre valorile tehnice continentale.

Acest băiat, născut în urmă cu 28 de ani, la Augsburg, știe — poate mai bine decât oricine — arta de a învinge adversarul prin dezechilibrare. Fentele lui răpesc omului ce îl atacă stabilitatea, și momentele când acesta nu-și mai poate stăpâni echilibrul sînt folosite fără milă de Haller. Golurile realizate de el la C.M. 1966 sînt un model de execuție. Tocmai această specialitate l-a ajutat să deschidă scorul în finala întrecerii supreme. Parcă vedem și acum faza: o minge — apărent inofensivă — ajunge la purtătorul tricoului alb cu numărul opt. Apărarea engleză este foarte bine grupată. Haller face o primă fentă prin care scapă de Moore, se apleacă de parcă s-ar fi trîntit cu propria-i voință la pămînt și — din această cădere simulată, — șutează prin dezechilibrata defensivă a celor ce aveau să devină campioni mondiali, pe lîngă prinsul pe picior greșit Banks. Un gol simplu, așa apreciau toți, după ce l-au văzut realizat, dar de o mare finețe a gândirii tactice, în realitate.

Cu asemenea goluri, ale surprizei și repeziunii reacțiilor cerebrale, Haller a învins multe echipe mari. De la el, Bologna așteaptă foarte mult în noul campionat italian, ultimul pe care vivacele atacant din Augsburg îl mai petrece în peninsulă înainte de a porni în drumul de întoarcere spre ținuturile natale.

Mereu atent la mișcarea adversarului, Haller este gata să înceapă „numerele” sale de dezechilibrare a apărătorilor pregătiți să-l atace

EXTERN MAGAZIN EXTERN

● Prima... arbitra de fotbal cehoslovacă, *Silvia Gregrova* (de profesie... moașă) din *Karlovy Vary*, s-a căsătorit. Alegerea sa însă, nu s-a oprit în domeniul fotbalului. Tovarășul său de viață este tot un sportiv, dar schior și jucător de hochei pe iarbă...

● Despărțirea clubului *Eintracht Braunschweig* — campioana vest-germană — de portarul său *Hans Jäckel* (34 de ani) s-a făcut într-un cadru festiv. Clubul a organizat în cinstea lui *Jäckel* un meci amical cu formația olandeză *Feyenoord Rotterdam*. În cei 11 ani cît a jucat la *Eintracht*, *Jäckel* a susținut peste 450 de meciuri sub culorile echipei din *Braunschweig*.

● Revista moscovită „*Jocuri sportive*” a întreprins o anchetă cu tema cel mai bun jucător al sezonului 1966—67 pe posturi. La anchetă au răspuns federația și cititorii; prima a numit 33 de jucători, iar cititorii 77. Cel mai bun pe posturi a fost declarat:

DE TOATE ȘI DE PRETUTINDENI

Iașin — portar, *Ponomarev* — fundaș, *Voronin* — mijlocăș și *Strelțov* — înalțas.

● Clubul *Atletico Madrid* a reușit să colecteze 300.000 de franci pentru soția jucătorului său *Miguel Martinez*, care acum trei ani a suferit un grav accident, fiind nevoit să stea de atunci în spital.

● Pentru vina de a nu se fi prezentat la antrenament și de a nu fi plăcut cu echipa olimpică la Moscova fotbalistul polonez *Jan Liberda* a fost suspendat de federația din Varșovia.

● Într-o singură zi, în perioada precampionat, în R.F. a Germaniei au evoluat 11 echipe de club străine, iar într-o săptămînă s-au disputat 22 de jocuri internaționale amicale intercluburi. Perioada: 5—12 august...

● În timpul turneului lor în Australia, jucătorii din reprezentativa Scoției au avut prilejul să asiste la un meci de „austrie rules”, care este un fel de compromis (foarte dur) între fotbal și rugbi. Întrebat de un reporter scoțian asupra impresiilor sale la acest meci, faimosul internațional *Dennis Law* a răspuns: „Am petrecut o bună după-amiază în pat cu dureri de dinți”.

DEPUTAȚI PE TERENUL DE FOTBAL!

E vorba de cei ai parlamentului de la Bonn, care și-au alcătuit o echipă de fotbal și țin cu tot dinadinsul să aibă o activitate regulată. Ei nu s-au lăsat descurajați de faptul că primele lor ieșiri publice (urmărite îndeaproape de un public numeros) s-au soldat cu rezultate net defavorabile: 1—4 în fața unei echipe a artiștilor din Berlinul de vest și 0—8 cu formația funcționarilor unei firme industriale. Dimpotrivă, mai mult s-au ambiționat și acum protejează o întâlnire... internațională, în compania „colegilor” lor francezi, în deschiderea la R.F. a Germaniei — Franța, la 27 septembrie. Echipa deputaților francezi însă, după cum notează „France-Footbal” (care publică această știre) nu și-a făcut încă cunoscut răspunsul său la propunerea parlamentarelor vest-germani.

GOLGETERUL CAMPIONATULUI MAGHIAR

„Epoca lui Farkas” s-a încheiat: a început perioada unui alt golgheter în campionatul maghiar: a lui *Dunai* (de la *Ujpest*), care are la activ 16 goluri, ocupînd primul loc înaintea lui *Albert* (11 goluri). *Dunai*, s-a dovedit un excelent finalizator al paselor ideale primite de la *Gorocs*. Vi-l prezentăm pe *Dunai* în fotografia alăturată, într-o acțiune individuală, în cursul căreia evită cu abilitate atacul unui apărător advers.

MINI-FOTBALIȘTII...

Priviți cu atenție pe acești drăgălași copii cu aspirații de fotbaliști: chipurile lor exprimă cel mai bine pasiunea cu care urmăresc un meci de fotbal al clubului lor. N-au decît 6 ani și poartă echipamentul clubului *Holstein din Kiel* (R. F. a Germaniei).

DE CE PLACE ATÎT DE MULT FOTBALUL!...

În fața acestei fotografii mai este nevoie de explicații în plus pentru a arăta de ce place atît de mult fotbalul? Figura aceasta, ca de balet, pe care o execută un jucător sovietic de la *Lokomotiv Moscova* și *Dinu* (*Rapid*), în timpul meciului disputat în vară la Moscova, constituie cel mai convingător răspuns la întrebarea de mai sus.

REVEDERI CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

Agențiile de presă străine au transmis nu de mult relatări asupra unor meciuri internaționale, pentru mulți dintre spectatorii noștri de azi neobișnuiți, dar cu veche tradiție peste hotare. Una din știri anunța disputarea unei partide între foștii internaționali ai *Ungariei* și *Austriei* și evoca numele unui *Hidegkuti*, *Machos*, *Pesser*, *Bozsik*, *Illovszki*, *Körner*, *Zeman*, *Grosics*, *Hahnemann*, de mare rezonanță la timpul lor. Alta se ocupă de un joc intercluburi, *Grasshoppers Zürich* — selecționata vechilor internaționali cehoslovaci, cu care prilej au reapărut pe teren foste glorii ale celor

doou țări, ca portarul *Planicka* (cu părul alb, pe care-l vedeți în fotografia de mai jos plonjînd cu mult curaj, de parcă n-ar avea 63 de ani!), *Kocourek*, *Bican*, *Hemele* (Cehoslovacia), *Corrodi*, *Rickenbacher* (*Grasshoppers*). Întîlnirile de acest gen, organizate cu regularitate, prilejuiesc emoționante revederi între spectatori și foștii fotbaliști renumiți.

La noi, asemenea evenimente sînt sporadice, deși oricîteori au fost organizate s-au bucurat de succes. Pe cînd mai dese reîntîlniri cu vechii noștri internaționali, chiar în jocuri internaționale?

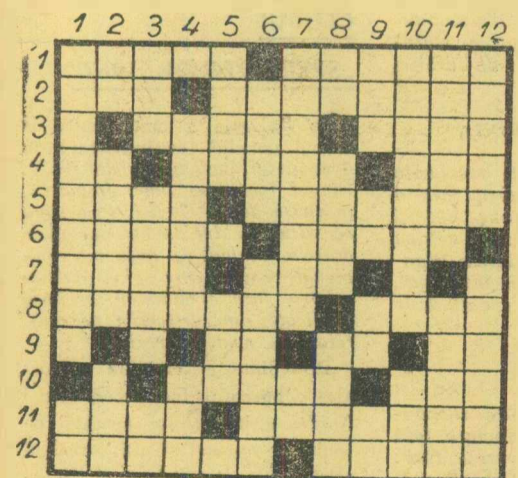
CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

FOTBAL

ORIZONTAL: 1) Tără-țugă — Avertizate. 2) În plasă, la păianjen — Bă-țător de cule. 3) Face zid — Purtată pe umeri. 4) Început de efort! —

Funcționar — Întrebare „Ja” — scor. 5) Victorie la S.N.O. — Lăsate pentru reprogramare. 6) Două puncte — A trece cu vederea. 7) Oraș în Italia — Păzită de la căd. 8) Careuri — Prins în plasă. 9) În urmă! — Sete! — Notă muzicală. 10) Atac — Metal...ul. 11) În aer și pe pămînt — Zdrobit. 12) Steagul roșu — Tur.

VERTICAL: 1) Betonată — În Roma! 2) Herescu Teodor — Dribling — A folosi. 3) Lac — Acasă (pl.) — La picior. 4) Adversar — Campionate. 5) Prefix pentru „înăuntru” — Greul pămîntului. 6) Privește! — Copil (fem). 7) Înaintaș — Liana Florescu. 8) Rezultat păsăresc — Scor...moneste pămîntul — Stea. 9) Pitic — Campioni, în slrșit! — Cete! — Soare. 10) Centru înaintaș — „Bel...”, roman de Maupassant. 11) Fuzionate — Cocă. 12) Erori — Praga, Rotterdam și altele.

DUMINICĂ MECIURILE ETAPEI A 2-a A DIVIZIEI NAȚIONALE

Lista laureaților fotbalului (13 maeștri emeriți ai sportului și 62 de maeștri ai sportului) s-a îmbogățit cu trei noi nume distinse cu titlul de maeștru al sportului:

Internationalul ION IONESCU (Rapid) — cu 16 prezente în echipa reprezentativă a țării și cu îndelungată activitate competițională, asistent la catedra de educație fizică de la I.S.E.

VALERIU NEAGU — antrenor, în prezent, la Chimia Suceava, fost jucător la Dinamo București, unde s-a consacrat și a participat la zece ediții ale campionatului divizionar A.

FLORIN ȘTIRBEI — de asemenea antrenor (secund, la Progresul București), cu o activitate ca jucător de peste 10 ani în campionatul primei categorii, de 4 ori internațional în echipa națională B.

Sentimentele trezite de bilanțul etapei inaugurale — bucuria succesului, amărăciunea înfringerii sau decepția unor jocuri mediocre — încep să facă loc speranțelor, pe măsură ce se apropie al doilea examen al sezonului. Speranțele unor echipe în reeditarea debutului victorios, speranțele altora în reabilitare (și printre ele se află și campioana și dețină-

toarea Cupei), speranțele masei de spectatori în spectacole mai reconfortante, de data aceasta, sub raport tehnic.

Din acest punct de vedere, etapa trezește multă curiozitate și o... întrebare: vor continua rezultatele nescontate?

...Nu-i exclus, pentru că în etapa a doua sînt programate meciuri între echipe capabile să răstoarne orice calcul sau pronostic. Cele mai importante jocuri au loc la Arad (U.T.A. — Rapid) și la Constanța (Farul — Petrolul), iar cel mai interesant, dintr-un anumit punct de vedere, la Cluj, unde se întîlnesc „echipele lui Tească”, Universitatea și Dinamo Bacău. Nu-s mai prejos nici celelalte partide. La Pitești (Argesul — St. roșu) și la București (Dinamo — Universitatea Craiova) se confruntă patru echipe învingătoare în etapa inaugurală, deci prilej de confirmare. În acest timp, la Petroșeni vor fi față în față două echipe învinse duminică trecută: Jiul și Progresul; asadar aici este vorba de infirmare. În fine, un meci așteptat cu multă curiozitate pentru că prilejuiește evoluția la București, după mulți ani, a unei echipe din Tg. Mureș: Steaua — A.S.A.

De la aceste jocuri nu așteptăm însă, numai surprize, care să facă și mai pasionant campionatul. Pentru a-și îndeplini speranțele, echipele trebuie să-și strîngă rîndurile și să realizeze EVOLUȚII MAI BUNE. PAȘI SIGURI SPRE CEEA CE A LIPSIT DUMINICA TRECUTĂ: JOC DE CALITATE. Sperăm că echipele vor începe să răspundă acestui deziderat general.

FOTOGRAFIA PREMIATĂ

Minutul 47 al meciului Progresul U.T.A. — primul gol al campionatului. Autor: Domide.

PRIMUL GOL AL SEZONULUI

**ARBITRII
JOCURILOR DE DUMINICA
U.T.A. — RAPID: A. Pop —**
Tr. Vecan, Șt. Patkos (toți Oradea).

STEAUA — A.S.A.: V. Dumitrescu — I. Hrisafi, N. Petricianu (toți București);

ARGESUL — ST. ROȘU: N. Mihăilescu — Em. Martin, L. Ștefan (toți București);

**DINAMO BUCUREȘTI — „U”
CRAIOVA: N. Rainea (Birlad) — D. Macovei, V. Popa (ambii Iași);**

JIUL — PROGRESUL (se joacă la Hunedoara, terenul din Petroșeni fiind în reparație): M. Rotaru (Iași) — S. Drăguliță (Tr. Severin), Fl. Dumitriu (Craiova);

FARUL — PETROLUL: C. Petrea — Al. Paraschiv, Fr. Co. Ios (toți București);

„U” CLUJ — DINAMO BACĂU: C. Nițescu — E. Bucșo (ambii Sibiu), M. Ispas (Mediaș).

Federația Internațională de Fotbal (F.I.F.A.) a făcut cunoscut printr-o adresă federației noastre că a luat act de noua sa conducere, a cărei componență va fi inserată în buletinul oficial „F.I.F.A. News”.

Un iubitor al fotbalului din Anglia, K. R. Walker, a scris federației noastre cu rugămintea de a i se comunica ce meciuri internaționale și cînd se vor disputa la București în lunile septembrie, octombrie și noiembrie, pentru că intenționează să facă în această perioadă o călătorie în România.

Conducerea clubului F. C. Austria Viena a anunțat că pentru jucătorii echipei Steaua, care vor juca la 13 septembrie la Viena în cadrul „Cupei cupelor” a reținut camere la hotelul Kummel. De asemenea, a comunicat că în vederea partidei retur de la 27 septembrie, va sosi la București cu o zi înainte și va pleca a doua zi după joc.

Partida tur *Allay Izmir — Standard Liege*, din „Cupa cupelor” va fi condusă de trei arbitri români: N. Rainea, Z. Drăghici și Gh. Limona.

La jocul *Dinamo Tirana — Eintracht Braunschweig* („Cupa campionilor europeni”) fusese delegat arbitru N. Mihăilescu. Meciul însă, nu se mai dispută, deoarece echipa albaneză s-a retras din competiție...

Comisia medicală F.I.F.A. a trimis federației noastre, ca și tuturor celorlalte membre, un chestionar privind activitatea sportivă competițională la altitudine medie (sub 1800 m). Comisia a rugat federațiile să răspundă la diferite întrebări: dacă s-a organizat o asemenea activitate, dacă da, pe cîte zile, ce rezultate a dat, ce influențe a avut asupra jucătorilor etc. Toate datele solicitate vor fi folosite ca documentar pentru studii și redactarea unor materiale de îndrumare privind pregătirea la asemenea altitudini.

Ziua de 23 August a fost sărbătorită cu mare însuflețire

(Urmare din pag. 1)

În tribuna oficială alături de conducătorii noștri de partid și de stat a luat loc Le Thanh Nghi, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, Vicepreședintele al Consiliului de Miniștri al R.D. Vietnam, conducătorul delegației guvernamentale economice a R.D. Vietnam, care se află în țara noastră.

Pentru a asista la parada militară și la demonstrația oamenilor muncii, în tribune se aflau conducători ai instituțiilor și organizațiilor obștești, vechi militanți ai mișcării muncitorești din țara noastră, participanți la insurecția armată din august 1944, generali activi și în rezervă, foști comandanți de mari unități pe frontul antihitlerist, fruntași în întrecerea socialistă din întreprinderile bucureștence, academicieni și alți oameni de știință, artă și cultură, activiști ai organelor centrale de partid și de stat, ziaristi români și corespondenți ai presei străine.

Erau de față șefi ai misiunilor diplomatice acreditate în Republica Socialistă România, atașați militari și alți membri ai corpului diplomatic.

În tribune sînt prezenți, de asemenea, numeroși oaspeți de peste hotare aflați în țara noastră.

Sunete prelungi de trompetă anunță începerea festivității. În fața tribunei centrale, ministrul forțelor armate ale Republicii Socialiste România, general-colonel Ion Ioniță, primește raportul comandantului parăzii, general-locotenent Ion Șerb, apoi, trecînd în revistă trupele alinate pentru paradă, salută și feliicită pe militarii cu prilejul celei de-a XXIII-a aniversări a eliberării României de sub jugul fascist. Răsuna urale puternice. Ministrul forțelor armate urcă la tribuna oficială.

Se întonează solemn Imnul de Stat al Republicii Socialiste România. În semn de salut pentru marea sărbătoare națională a poporului nostru se trag 21 de salve de artilerie.

Începe parada militară.

După încheierea ei, piața este inundată de tinerete și voioșie. Sute de pionieri, fluturînd cravate purpurii formează în fața tribunei cu trupurile lor gingașe un soare strălucitor, simbol al vieții fericite pe care o trăiesc copiii patriei. Din rîndurile lor se desprinde un grup de pionieri care urcă la tribuna oficială și oferă buchete de flori conducătorilor partidului și statului.

Urmează apoi marea demonstrație a oamenilor muncii.

După demonstrație urmează tradiționala paradă a sportivilor. Tinerete, forță, colorit viu, mișcări pline de grație. În rîndurile coloanei sportivilor sînt recerdmeni și campioni mondiali, olimpici și europeni, cîștigători ai multor întîlniri internaționale. Trec prin fața tribunei atleți, voleibaliști, rugbiști, fotbaliști. Ei flutură în adierea vîntului steaguri, eșarfe și flori. Prin mișcări de ansamblu înscrisu cu trupurile lor: „23 August”, inițialele Partidului Comunist Român și ale Republicii Socialiste România, cuvîntul scump tuturor Pace, precum și cele cinci cercuri olimpice, simbol al prieteniei sportivilor din întreaga lume.

Demonstrația ia sfîrșit prin defilarea oamenilor de ordine, care dau glas împreună cu cei prezenți în tribune imnului de luptă al clasei muncitoare din întreaga lume — Internaționala.

★

În ziua de 23 August în toate centrele regiunilor din țară au avut loc demonstrații ale oamenilor muncii, iar în numeroase alte orașe și localități muncitorești, demonstrații sau mitinguri închinare marii sărbători.

În după-amiaza zilei de 23 August, în parcurile și piețele din Capitală și din alte localități din țară au avut loc numeroase manifestări culturale, serbări populare și cîmpenești, manifestări sportive la care și-au dat concursul artiști profesioniști și amatori.